

Paraules

Ximo Puig

President de la Generalitat

10 març / 14 juny 2020
Estat d'Alarma

Intervenció Suspensió de Falles

10-3-2020

0.

Bona nit,

Com tots vostés saben, la crisi del coronavirus ens ha situat davant un repte sanitari global.

Un virus que ens enfronta a una nova situació i que ens obliga a extremar les precaucions i a actuar des de la responsabilitat, la prudència i la proporcionalitat.

Això sí: sense alarmismes de cap tipus.

En estos moments, és important subratllar que tenim un dels millors sistemes sanitaris del món i també comptem amb uns excel·lents professionals, als que vull fer un reconeixement públic pel compromís que han assumit en benefici de tota la població.

En nom de la societat valenciana, vos done les gràcies per la vostra entrega.

I desitge una ràpida recuperació dels afectats per esta malaltia.

1.

Fins el moment, hem vist l'adopció de mesures preventives inèdites a la Xina o a països del nostre entorn com Itàlia, França o Alemanya.

Unes mesures que, possiblement, no haguérem imaginat fa només unes setmanes, o fins i tot, pocs dies enrere.

La responsabilitat és el primer requisit per a qualsevol govern.

I quan està en joc la salut pública, ho és més encara.

Com en tot moment des de l'inici d'esta epidèmia, la Generalitat ha seguit els criteris científics i tècnics per a protegir la salut dels valencians i les valencianes.

Hem adoptat unes actuacions basades en el rigor, la responsabilitat i la proporcionalitat en la resposta.

Hem anat prenent decisions en funció de l'evolució dels fets, de les dades i de les previsions que els experts ens han anat traslladant, de manera puntual, amb la seua monitorització permanent de la situació.

A més, ho hem fet sempre en plena coordinació amb les directrius del Ministeri de Sanitat.

Hui, en una reunió mantinguda per videoconferència, els responsables del Ministeri de Sanitat ens han traslladat una instrucció clara: la conveniència de no celebrar els actes festius de les Falles i la Magdalena en les dates previstes.

Perquè, en estos moments, hem de minimitzar elements de riscos per al contagi com són les aglomeracions humanes o els desplaçaments massius de persones provinents d'altres zones.

Per això, i seguint el camí que han marcat altres esdeveniments com el Carnaval de Venècia, la Fira Internacional de Turisme de Berlín o el Mobile World Congress de Barcelona, hem acordat --seguint la instrucció del Ministeri de Sanitat--, ajornar la cel·lebració de les festes de les Falles i de la Magdalena a la Comunitat Valenciana.

Per responsabilitat.

Per indicació dels experts en Salut Pública.

I pensant en el bé general de la població.

2.

Apel·lem a la comprensió de tota la ciutadania valenciana davant este fet extraordinari, especialment d'aquells que es voran més afectats per una decisió tan complexa.

Com que sabem que una suspensió afectaria de manera greu a l'economia valenciana i als col·lectius implicats, la decisió de la Generalitat –insistisc– és ajornar per a més endavant la celebració de les Falles i de la Magdalena, si en eixe moment la situació sanitària ho permet, tal i com esperem.

La nova data de cel·lebració, sempre que l'evolució dels esdeveniments ho facen possible, es prendrà després d'escoltar a tots els agents implicats.

Abans d'acabar la meua intervenció, voldria recalcar 5 aspectes:

1er. La nostra prioritat absoluta és protegir la salut dels valencians i les valencianes, especialment d'aquells grups més vulnerables.

2on. Totes les decisions responen a criteris sustentats en l'evidència científica i el criteri dels experts.

3er. Totes les mesures les estem adoptant de forma coordinada amb el Ministeri de Sanitat, mantenint una unitat d'acció clau per a guanyar eficàcia.

4rt. Tenim la tranquil·litat i la confiança de comptar amb un sistema sanitari públic preparat per fer front a les eventualitats, i de tindre uns excel·lents professionals per atendre a la població.

5é. I per últim, llance un últim missatge: la responsabilitat i la prudència han de guiar-nos a cada pas que donem.

Evitem l'alarmisme.

Evitem el contagi de la por.

Confiem en els experts sanitaris.

I extremem, tots i totes, les precaucions.

Estic segur que --davant d'aquest repte col·lectiu--, la unitat, l'esforç i la responsabilitat de cadascun de nosaltres contribuirà a la tornada de la normalitat.

Moltes gràcies.

Declaració institucional (À Punt)

15-3-2020

Valencians i valencianes:

Vull dirigir-me a tots vosaltres perquè necessite la vostra ajuda davant l'emergència sanitària en la que ens trobem.

Al llarg de la Història, els valencians hem superat altres moments difícils: crisis, guerres o desastres naturals.

En eixos moments, l'esforç de la societat –de cadascuna de les persones del nostre poble–, va ser la clau per eixir endavant.

Ara, front a la pandèmia del coronavirus i en l'actual estat d'alarma que ha decretat el Govern, hem de recobrar l'esperit d'aquelles ocasions històriques.

En la nostra memòria col·lectiva brilla la riuada de solidaritat de tota la gent que llevava fang i ajudava als demés quan el riu Túria es va desbordar, o quan la *pantanà* de Tous va causar la devastació.

Eixa és la nostra millor bandera.

En este moment, faig una crida al poble valencià.

Una crida a la responsabilitat, a la prevenció i a la solidaritat.

És fonamental que tots i totes contribuïm a esta crisi per tal d'ajudar i protegir als nostres familiars, als nostres amics, als nostres veïns.

→ Llavant-nos les mans, preservem la salut dels atres.

→ Evitant desplaçaments, frenem el contagi.

→ Reduint els contactes directes, aminorem la infecció.

→ Alliberant la sanitat quan no siga indispensable, afavorim que els casos més urgents puguen ser atesos per uns professionals que estan deixant-se la pell per la nostra salut i que s'han convertit en els nostres herois.

→ Comprant els aliments i productes necessaris –i no més dels necessaris–, facilitem la vida a la resta de la gent.

→ I seguint les instruccions de les autoritats sanitàries, ajudem a evitar la destrucció de treball i el tancament d'empreses.

En estos moments, la disciplina social és bàsica.

Tots i totes hem de ser disciplinats.

Ningú pot ser irresponsable.

Insistisc: no són dies fàcils. Ni per a la ciutadania ni per als governants.

Hui hem mantingut la conferència de presidents autonòmics i hem coincidit en la necessitat d'anar tots a una per a superar esta crisi, perquè la superarem.

Compartisc amb vosaltres la tristesa per les persones que han mort o estan malaltes a la Comunitat Valenciana, a la resta d'Espanya o al món.

I senc amb vosaltres la preocupació, especialment pels nostres majors i per les persones més vulnerables, als qui envie una carinyosa salutació i els dic que no van a estar sols.

Però estic segur que vosaltres compartireu amb mi la responsabilitat, l'esforç i el sacrifici que hem demostrat en les grans ocasions.

Valenciana, valencià:

El teu poble et necessita. La Generalitat et necessita.

Tu eres necessari per a superar esta crisi quan abans millor.

Tu eres imprescindible per a superar-la amb els menors danys per a la salut, que és el més important, i per al treball i l'economia de tots.

Tens una missió.

En tu confie.

Confia tu en les autoritats sanitàries i en la ciència.

És el moment de fer pels altres allò que voldries que feren per tu, pels teus.

Junts, tots units, com una gran família que no deixa a ningú arrere, eixirem endavant.

Esforç i confiança.

Moltes gràcies.

Intervenció a les Corts – 22 d'abril

0.

President, senyores i senyors diputats:

Comparec davant de vostés i del poble valencià, al temple de la paraula, enaltint el silenci.

☐ Silenci de respecte, de reconeixement, d'unitat davant les víctimes d'una pandèmia cruel.

☐ Silenci davant les famílies que ploren les absències.

☐ Silenci d'admiració davant els herois anònims que ens han donat una lliçó de professionalitat, generositat i servei públic als qui estem ací.

Moltes gràcies.

1.

Senyories:

Hui no és una sessió més a les Corts.

Han mort més de mil valencians i valencianes en una pandèmia global que està colpint el món sencer.

1.112 valencians.

21.282 espanyols

172.000 persones a tot el planeta.

És el pitjor que pot imaginar un president, un govern, un parlament; en definitiva, un país.

Mil vides perdudes en un mes i mig. La majoria d'elles, persones majors que s'han deixat la pell a la faena, i a casa amb la família, per construir l'Estat del benestar, la democràcia i la societat avançada que hui tenim.

Moltes d'elles, per desgràcia, han tingut un final de vida sense poder agafar-se a la mà que més volien, la mà que més necessitaven: la dels seus familiars.

Ningú de nosaltres ha conegut res semblant.

Esta és, de fet, la major catàstrofe de salut pública per a les generacions que hui poble els territoris d'Espanya.

A banda, quasi mil persones estan als hospitals valencians lluitant per superar la malaltia que ha canviat la nostra societat en esta amarga primavera.

Estem confinats a casa.

Les escoles estan tancades.

Els carrers, buits.

Els comerços, amb la persiana baixada.

Més de 350.000 treballadors han patit un Expedient de Regulació Temporal d'Ocupació.

Més de 100.000 autònoms ens han demanat ajuda en un sol dia.

Desenes de milers d'empreses valencianes viuen en la incertesa per eixa pregunta que plana des de fa un mes: i després, què passarà?

Esta, certament, no és la societat que hem somiat tantes generacions de valencianes i valencians.

La idea d'una Comunitat Valenciana pròspera, lliure i amb justícia social s'ha vist, de sobte, amenaçada per les gravíssimes conseqüències sanitàries, socials i econòmiques del Covid-19

Este és, sens dubte, l'escenari que ningú de nosaltres voldria. Però este és el moment que ens ha tocat viure. I així l'hem d'afrontar.

2.

Senyories,

Estic segur que la nostra societat resistirà, ressorgirà i seguirà progressant. Un nou renaixement és possible i depén de nosaltres.

"La única cosa a la que hemos de temer es al miedo mismo: un terror que no tiene nombre, irracional e injustificado, que paraliza los esfuerzos necesarios para convertir el retroceso en avance".

Esta frase la va pronunciar el president Franklin Roosevelt davant el Capitoli dels Estats Units en 1933.

La por a la por.

És el perill sobre el que advertia Roosevelt en plena Gran Depressió.

És el mal del que vull advertir hui ací, davant de tots vostés i del poble valencià: no podem tindre por a la por.

Ara estem enmig de la pandèmia; Enmig del túnel. Lluitant per cada vida.

Exercint la responsabilitat.

Extremant la prevenció per evitar el contagi.

Ahí està la nostra gran preocupació en este moment.

Però considere fonamental que assumim eixe esperit per al procés de recuperació social i econòmica que tenim al davant: no hem de tindre por a la por.

Miren: en tots els hospitals i les residències de la Comunitat Valenciana, les ganes d'ajudar dels seus professionals han superat a la por a contagiar-se. També en els primers moments de l'epidèmia, quan els nostres professionals no comptaven, en alguns casos, amb tota la protecció que mereixien.

I des de ja, a tots ells i a totes elles, els demane disculpes com a president de la Generalitat per no haver arribat a hora, per haver-nos vist superats en la falta de material protector davant un tsunami que ens ha sobrepassat a tots.

Reitere les meues disculpes.

Ara, ací, i les vegades que facen falta.

Eixa lliçó del personal sanitari i sociosanitari és la que ha de marcar-nos el camí de la reconstrucció a tots: a governants, a parlaments, a empresaris, a treballadors, a jubilats, a desocupats, a estudiants, a la societat sencera:

Sense por, amb esperança en el futur i confiança en les nostres capacitats – com han fet tants metges, infermeres, zeladors o el personal de les residències–, eixirem endavant.

3.

Senyories,

Comparec hui a les Corts per donar compte de tot allò que la Generalitat ha fet, està fent i pretén fer davant d'esta pandèmia sanitària amb fortes conseqüències econòmiques i socials.

També he demanat vindre a esta tribuna, de manera voluntària, per una raó important:

Pense que, en esta conjuntura tan extraordinària, el secret està en escoltar.

Escoltar a tots.

Perquè ningú podrà eixir d'açò a soles.

Ningú ho sap tot. Ningú ho pot tot.

Per això vull escoltar les aportacions i propostes de cada grup parlamentari que estiguen encaminades a pal·liar els efectes d'esta crisi.

Perquè totes les mirades són necessàries, i cada veu pot ajudar en la causa comuna que ens agermana: eixir d'esta desgràcia col·lectiva.

Totes les setmanes, des de l'inici de l'emergència sanitària, m'he reunit amb els síndics de cada grup parlamentari per informar-los de la situació i donar resposta a les seues inquietuds.

Cada dimarts ens hem vist a través de la pantalla. Però hui, en persona, vull donar-los a tots i totes les gràcies per la seua actitud constructiva al llarg d'este mes crític.

Especialment, als síndics de l'oposició.

Senyora Bonig, senyor Cantó, senyora Vega: **gràcies**.

També, per descomptat, als portaveus dels grups que donen suport al Consell, per la seua comprensió.

Gràcies senyora Davó, senyor Ferri, senyor Mata.

Abans d'exposar les claus de l'acció de resposta, no obstant, em permetran dos qüestions prèvies:

La primera és un acte necessari **d'humilitat**.

En efecte, no vam ser conscients de l'abast que anava a tindre l'expansió del coronavirus.

Amb major o menor mesura, a tots els governs ens ha sobrepassat l'impacte sanitari d'esta pandèmia global.

La perspectiva històrica, probablement, ens ajudarà a conèixer quan, com, en què i per què no anticipàrem l'alcanç de la desfeta.

Pense, de tota manera, que ara, enmig de la crisi sanitària, no és el moment de centrar-nos en eixa valoració.

La segona és l'expressió d'un profund **agraïment** als nostres conciutadans, que han assumit amb determinació la seua responsabilitat. Un profund agraïment a aquelles persones que estan treballant, d'una manera exemplar, per fer front al virus i salvar vides.

Des d'aquelles persones més exposades, com és el personal sanitari i el de les residències de majors, fins a tots aquells treballadors, treballadores i empreses que estan en la primera línia mantenint els serveis públics essencials: cossos i forces de seguretat, serveis d'emergència, alimentació, logística, neteja, periodisme o farmàcies, entre molts altres.

Per la seua professionalitat.

Per la seua generositat.

Pel seu sentit del servei públic.

A ells, i a tota la ciutadania valenciana que porta cinc setmanes confinada a casa de manera responsable per frenar el contagi, els reitere l'agraïment.

Tenien una missió.

I l'estan complint amb lleialtat, determinació i màxima responsabilitat.

4.

Senyories:

Passe a explicar-los la gestió de la Generalitat en este mes de crisi.

Porte ací una reconstrucció diària de les principals mesures.

Una cronologia, dia a dia, amb les accions, gestions i mesures més rellevants que el Consell ha anat adoptant per donar resposta en tots els fronts.

Tanmateix, i tenint en compte que la vicepresidenta i la consellera donaran compte hui de l'actuació del Consell en l'àmbit de les seues competències, ho concretaré en 4 blocs:

Primer.- Situació sanitària

Segon.- Acció per garantir subministres i infraestructures

Tercer.- Resposta econòmica i social

Quart.- Iniciativa institucional

5. [Situació sanitària]

Comence per la situació sanitària amb la radiografia bàsica que presenta Covid-19 a la nostra comunitat:

A data d'ahir registrem:

- **1.094** morts
- **1.021** hospitalitzats
- **206** ingressats en les UCI
- Un acumulat de **10.399** positius.
- I una esperançadora xifra de **4.719** recuperats.

Per edats:

El **82 %** dels homes que han perdut la vida per Covid-19 tenia més de 70 anys.

I el **91 %** de les dones mortes per coronavirus tenien més de 70 anys.

És un virus que està causant especial dany en els **majors**, i que s'ha focalitzat en les **residències**:

1 de cada 3 morts a la Comunitat Valenciana eren residents.

Són xifres, com ja he dit abans, terribles i doloroses.

Però també vull subratllar que, sense confiar-nos ni baixar la guàrdia, estem detectant un retrocés del virus en la Comunitat Valenciana molt esperançador.

- ☐ Els ingressats en UCI han baixat un **32 %** en una setmana i un **46 %** en comparació a fa quinze dies.
- ☐ Els hospitalitzats han baixat un **28 %** en una setmana i un **47 %** respecte a fa quinze dies. Tenim la meitat d'hospitalitzats que en el moment de màxima emergència sanitària a finals de març.
- ☐ Els malalts recuperats, en canvi, s'han multiplicat per **5** en només quinze dies. Eren 930 fa dos setmanes; eren 2.803 fa una setmana; i ara en són 4.719.
- ☐ Els tests realitzats han augmentat fins a sumar **85.715** PCR i **11.853** tests ràpids.
- ☐ El ritme de víctimes mortals també ha caigut. Fa vint dies n'eren **68** en un dia; fa una setmana n'eren **31** en una jornada. Ahir vam informar de **10** morts durant el 19 d'abril.

Des del dia 21 de març, de fet, no encadenàvem dos dies amb menys de 20 morts.

En el panorama estatal, som la comunitat autònoma que fa **11, de 17**, en quant a incidència de mortalitat.

Tenim **22** morts de coronavirus per cada 100.000 valencians.

Madrid quintuplica la tasa de mortalitat de la Comunitat Valenciana. I Catalunya o el País Basc la dupliquen.

Recalque que esta és una crisi dinàmica i tot pot canviar. Però confiem que el retrocés de l'epidèmia vaja consolidant-se a les nostres comarques.

A esta situació sanitària han contribuït algunes mesures adoptades per Sanitat.

1. / Hem incrementat les plantilles en hospitals i centres d'atenció sociosanitària en **3.362** professionals més des de l'inici de l'epidèmia. També s'ha contractat a personal jubilat i a graduats sense especialitat, així com a metges residents.

→ Això ha reforçat la nostra capacitat d'atenció.

2. / Hem activat el lliurament de medicaments a domicili als majors de 60 anys i persones de risc; i s'han prorrogat tots els tractaments crònics evitant així **320.000** visites a centres de salut.

→ Això ha protegit més a la població més vulnerable.

3. / Hem facilitat la comunicació dels malalts hospitalitzats amb les seues famílies amb el repartiment de centenars de "tablets" als centres sanitaris, i hem establert un Protocol d'Acompanyament en el Final de la Vida, per donar-li major humanitat a una situació que està sent terriblement dura per a les persones que moren, i també per als seus familiars.

→ Això, en la mesura del possible, ha humanitzat l'estada hospitalària i els moments més difícils.

6. [Acció per garantir subministres i infraestructures]

Senyories:

Passe ara a desenvolupar l'acció impulsada per garantir subministres i infraestructures davant d'esta crisi:

6.1 / No ens hem conformat amb el material que podia arribar pels canals governamentals quan el Ministeri va decretar l'Estat d'alarma, i la Generalitat es va posar a la feina contractant avions amb material sociosanitari procedent de la Xina, com ja coneixen.

El 24 de març, quan pràcticament cap Administració tenia accés a material suplementari, a la Comunitat Valenciana ens va arribar un primer lot amb quasi **4** milions de mascaretes.

A dia de hui, l'Operació Ruta de la Seda suma ja **14** vols contractats per la Generalitat carregats amb **456** tones de productes sanitaris, amb el següent material total:

- **17,7** milions de mascaretes.

(Repetisc: 17 milions i mig de mascaretes.)

- **7,2** milions de guants
- **1,1** milions d'equips de protecció EPI
- **597.000** ulleres
- **50.000** bates
- **20.000** termòmetres

Tenim encarregats 48 milions d'unitats de material sanitari i ja n'hem rebut 30 milions. Els 18 milions restants de productes sanitaris aniran arribant en les pròximes dates.

6.2 / A més, hem activat i fomentat la producció local de material sociosanitari en acords de l'IVACE amb una quinzena d'empreses valencianes, ja autoritzades: Cotoblau, Marie Claire, Funcotex, Emo, Ergonatural, Orliman, Rapife, Euromoda, Artevisa, Limit Sport, Hilaturas Temprado, Enguiteix Home, Creaciones Llopis, Punt Nou Babidu i Aupa Hogar.

→ En mascaretes: // L'arranc de fabricació ens proporcionarà 500.000 mascaretes al mes. I en 2 o 3 mesos, esperem tindre més de 7 milions de mascaretes produïdes cada mes a la Comunitat Valenciana.

→ En respiradors: // Hem acordat amb dos empreses valencianes, Temel i Power Electronics, que ens passen de produir 100 respiradors a l'any a produir-ne 500 en els pròxims 3 mesos per a la Generalitat.

I hem après una lliçó: per al futur, no podem dependre al 100 % de les importacions estrangeres en qüestions estratègiques.

6.3 / Davant les projeccions que apuntaven a la multiplicació dels casos, hem posat en peu, del no-res, tres infraestructures de suport sanitari (hospitals de campanya) amb capacitat per a **1.100** llits a València, Alacant i Castelló, junt als hospitals de referència.

Unes instal·lacions que busquen dotar-nos dels recursos suficients per

- abordar l'emergència
- descongestionar els hospitals
- i agilitzar la recuperació de la normalitat en l'atenció sanitària més enllà del coronavirus.

Perquè la sanitat no es pot parar.

→ També hem acondicionat l'Antiga Escola d'Infermeria de La Fe per acollir persones malaltes o en quarentena si fora necessari.

6.4 / Hem acordat amb empreses hoteleres, en uns contactes iniciats el 19 de març, disposar de 4.000 places hoteleres per a dos finalitats.

- D'una banda, estos acords ens permeten comptar amb hotels medicalitzats que servisquen de reforç al sistema sanitari per a pacients lleus i asimptomàtics.

- D'altra banda, faciliten al personal sanitari l'allotjament en hotels pròxims al seu lloc de treball, sempre que així ho desitgen, i també als professionals d'Emergències, als Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, i als membres de l'Exèrcit.

6.5 / També per facilitar el treball del personal sanitari, farmacèutic i d'atenció social, s'ha habilitat que puga **viatjar gratuïtament** en Metrovalencia, en el TRAM d'Alacant i en el de Castelló, i en MetroBus, amb 10.000 abonaments gratuïts.

Així mateix, hem posat a la seua disposició **229 taxis gratuïts** per a agilitzar els seus desplaçaments i atendre visites a domicili.

6.6 / Amb els col·legis farmacèutics, hem propiciat la distribució de **3,6 milions de mascaretes** gratuïtes als majors de 65 anys i a la població de risc només mostrant el SIP a les farmàcies de la Comunitat Valenciana. El repartiment ha començat esta setmana.

7. [Resposta econòmica i social (+Altres)]

Senyories:

Passe ara a desgranar quina ha estat la resposta econòmica i social de la Generalitat.

I començaré per les **mesures econòmiques**.

7.1 / Després de **6** reunions mantingudes amb la patronal i els sindicats –des del convenciment que enfortir el diàleg social és la palanca per eixir millor d'esta crisi–, hem alcançat tres acords de gran impacte social:

1./ Una ajuda directa de **150 euros** per als treballadors afectats per un Expedient de Regulació Temporal d'Ocupació, amb un pressupost de 30 milions d'euros.

2./ Tres milions més en ajudes de fins als **600 €** per a persones que s'han vist obligades a reduir la seua jornada laboral per atenció de menors, majors o dependents.

3./ Ajudes directes i immediates de **750 € i 1.500 €** per a autònoms afectats per la pandèmia, amb una línia total de 57,5 milions d'euros.

A més, el Consell ha estat acompanyant i assessorant als autònoms i empresaris, i ha impulsat altres accions d'estímul econòmic.

En destaque 6 d'especial rellevància:

→ Una línia d'ajudes directes de **2.500 euros** per a autònoms i pimes del sector turístic experiencial per a pal·liar els efectes de la crisi en un sector que representa el 15 % de l'economia valenciana. Això beneficiarà a 2.500 autònoms i empreses.

→ A través de l'IVE, i per a fer front als seus pagaments:

- els autònoms i les microempreses poden accedir a préstecs d'entre 25.000 i 750.000 euros al 0 %.
- les pimes poden accedir a préstecs bonificats fins a 1,5 milions;
- i les grans empreses, a préstecs de fins a 2 milions d'euros.

→ La Conselleria d'Habitatge ha establert una moratòria de 3 mesos en el pagament del **lloguer de locals públics** per a professionals autònoms i pimes. Podran sol·licitar una bonificació del 100%.

→ També s'ha format una comissió bilateral per a mobilitzar sòl per tal d'augmentar el parc públic d'habitatge, des de la col·laboració publico-privada, pensant en la població més vulnerable.

→ S'ha posat en marxa el Fons Autonòmic de Cooperació Municipal (amb l'abonament dels

20 milions de 2019 i la distribució dels **40** milions de 2020 a tots els ajuntaments), un ambició

Fons d'Infraestructures de Mobilitat, i s'ha aconseguit l'ús dels remanents municipals de 2019 per a temes socials.

→ I perquè la Generalitat puga pagar les factures als seus proveïdors (pimes, autònoms, empreses) i no siga part del problema, sinó de la solució, hem aconseguit que l'Estat ens transferisca **1.303** milions d'euros de liquiditat avançada.

Això repercutirà en ingressos per a nombroses empreses a molt curt termini.

De fet, els anuncie que la Generalitat ha abonat entre l'1 de març i el 20 d'abril **1.295** milions en subvencions i **85.293** factures pendents.

Només en març vam pagar a pimes i proveïdors quasi el doble que el març de l'any passat:
586 milions front als **331** de fa un any.

7.2 / De l'altre costat, la Generalitat ha desenvolupat una bateria de **mesures socials** per pal·liar els efectes de la desfeta. Esmentaré només les accions socials de major calat ciutadà. La vicepresidenta ho farà amb major amplitud després.

→ En l'àmbit educatiu, s'ha habilitat el Model Unificat Lectiu d'Activitats No Presencials (Pla Mulán) per a ensenyar a distància en totes les modalitats, cursos i cicles de l'educació valenciana.

→ Hem activat un "Val Beca Menjador" per a 59.000 alumnes que reben a casa un val de **60 euros cada 15 dies** per a intercanviar-lo per productes alimentaris als establiments Consum o Charter.

→ I hem distribuït, en préstec, **14.000 tauletes** tàctils amb connexió 4G perquè l'alumnat que no tinga dispositius puga seguir el curs en línia i així garantir la seua formació. Per a reduir la bretxa digital, s'han repartit **700 routers** en les vivendes públiques per a famílies amb menys recursos.

→ Hem exonerat del pagament del lloguer durant tres mesos a totes les famílies que habiten les **14.000 vivendes** del parc públic de la Generalitat.

→ Hem destinat 11,5 milions per a subvencions directes a 231 entitats locals que presten serveis socials d'atenció primària en dos fronts: prestacions bàsiques i alimentació infantil.

→ Hem permés el fraccionament, l'ajornament o la bonificació dels impostos que gestiona l'Agència Tributària Valenciana per a empreses, professionals o famílies amb dificultats.

També s'ha ajornat 18 mesos el canon de sanejament de l'aigua d'abril, maig i juny en el rebut de l'aigua de tots els valencians, sense interessos ni recàrrecs.

→ Hem ampliat als caps de setmana i festius el servei de **Menjar a Casa** per als majors usuaris.

→ Hem reforçat l'atenció a **dones víctimes** de violència de gènere, via telefònica, per l'increment del risc que pot suposar el confinament domiciliari.

→ I hem obert, des del servei **Labora**, **16 cursos** gratuïts online per a millorar la formació de persones desocupades, en situació d'ERTO i ocupades sense limitacions.

7.3 / Ara, més enllà de l'àmbit econòmic i social, em permetran que apunte altres 4 accions destacades en la resposta a la pandèmia.

1. → L'impuls d'un **estudi de Ciència de Dades** a partir dels registres de telefonia mòbil --elogiat en els entorns científics més prestigiosos-- que ha mostrat, amb l'ajuda de la intel·ligència artificial, que el **89 %** de la població valenciana no ha eixit del seu entorn residencial més pròxim durant el confinament.

Totes les dades aconseguides ens seran útils per continuar avançant front a la pandèmia.

2. → La posada en marxa del pla "**reaCtivem**", un paquet de mesures per al sector cultural valencià amb 4 milions d'euros mobilitzats. Entre d'altres accions, comprarem mig milió d'euros en llibres a totes les editorials valencianes i a totes les llibreries valencianes per a totes les biblioteques valencianes. També comprarem mig milió d'euros en obres d'art de creadors i creadores valencians a través de totes les galeries d'art valencianes. No podem deixar morir la cultura. Sense cultura no hi ha vida.

3. → Una Crida a Projectes per Investigadors que s'ha traduït en **265 propostes** d'innovació i investigació per a combatre el coronavirus.

Els 7 primers projectes ja estan adjudicats i s'han posat en marxa. Com ja hem demostrat amb la Intel·ligència Artificial, la investigació feta a la nostra terra pot ajudar-nos en els reptes que més preocupen a la societat.

4. → El desplegament, dins del Pla Territorial d'Emergències de la Comunitat Valenciana, d'un **Pla de Suport i Coordinació Municipal** per a facilitar als ajuntaments tota classe d'atenció logística, tècnica o humana pel coronavirus.

Este pla compta amb 10.000 professionals entre Polícies locals i autonòmics, bombers, Protecció Civil i Creu Roja, que s'estan encarregant del:

- Repartiment d'aliments en casos excepcionals.
- El transport de vívers i material a ajuntaments.
- La neteja i desinfecció d'espais sensibles.
- I l'atenció psicològica telefònica.

El 90 % de les sol·licituds dels 223 municipis que han demanat esta ajuda han sigut resoltes en menys de 48 hores.

Estes són les principals mesures que hem dut a terme.

Han requerit un gran esforç econòmic, financer i humà.

Vull agrair a tots els consellers i conselleres, als seus equips i als funcionaris, el seu treball constant.

Hui puc avançar-los que les actuacions derivades del Covid-19 a la Comunitat Valenciana, des de l'inici fins al moment, han comportat una despesa de **341 milions** d'euros, ja gastats o compromesos per la Generalitat.

I els ho desglosse:

- **145** milions en mesures sanitàries.

(D'ells, **52,5** milions corresponen a la compra de material sanitari en el mercat xinés).

- **123** milions per a l'impuls de l'economia
- **41** milions per a mesures d'inclusió, investigació i cooperació
- **27** milions en accions educatives, culturals i de noves tecnologies
- i **5** milions en mesures de neteja, desinfecció i informació.

Esta és la primera part de la factura a la que hem de fer front.

Caldran noves aportacions, segur.

Però la Generalitat serà garant dels drets dels valencians.

8. [Iniciativa institucional]

Senyories:

El funcionament de les institucions democràtiques i de l'autogovern és especialment rellevant en moments de crisi.

Cap desastre sobrevingut justifica la hibernació de la democràcia.

Per això, l'acció institucional --d'acord amb la Constitució i l'Estatut-- ha estat una prioritat en este temps.

No hi ha dreceres a la democràcia, ni la institucionalitat és mai un obstacle. Que ningú senca eixa temptació en estos temps convulsos, perquè la Història ens mostra on desemboca eixe camí.

En este sentit:

8.1 / Cada setmana, com em vaig comprometre en la meua última compareixença a les Corts, he mantingut una **reunió amb els síndics** de tots els grups parlamentaris.

El seu contingut ja el coneixen: els he anat explicant tot allò que anàvem fent amb la màxima transparència.

Però subratlle allò que abans he manifestat: agraïsc la relació que hem mantingut en este temps difícil. Necessitem escoltar-nos.

8.2 / També he abordat amb els presidents de les **tres diputacions**, i amb el president de la **Federació de Municipis i Províncies**, la coordinació d'accions per sumar esforços en l'àmbit local i atendre les necessitats de la població.

8.3 / En les últimes setmanes he participat en **6** reunions de la Conferència de presidents autonòmics, i he parlat amb les màximes autoritats de l'Estat.

Voldria compartir **6** aportacions fetes amb mirada valenciana en estes cimeres telemàtiques:

1. He demanat superar el confinament amb un sistema dinàmic de tancament i apertura. Perquè els danys econòmics i psicològics del confinament no han de ser irreversibles.

També m'he mostrat partidari de què la desescalada atenga a criteris geogràfics, d'edat i per activitat econòmica, i adopte una execució descentralitzada.

2. He recolzat un gran acord estatal per abordar la reconstrucció; un acord que integre a les comunitats autònomes i als agents socials per a aconseguir una aliança efectiva amb el màxim consens.

3. He exigit la necessitat de dotar de liquiditat a les autonomies perquè arriben recursos suficients a famílies i empreses. En este sentit, he reclamat l'avançament del FLA extraordinari i que s'anticipe ja el 50 % de la liquidació del model de finançament que s'abona al juliol. Això permetria injectar **2.200 milions d'euros** de liquiditat per ajudar les empreses, com estem fent.

4. He sol·licitat que els ERTO que afecten al turisme puguem aplicar-se després de l'Estat d'alarma perquè la recuperació del sector serà més lenta.

5. He advocat per que s'agilitzen els mecanismes per a la licitació d'obra pública.

i 6. He insistit, des de la primera reunió del 15 de març, en la necessitat de què la UE aprobe un Pla Marshall per a la reconstrucció.

8.4 / Senyories:

Esta és una pandèmia global que, en el nostre àmbit, exigeix una resposta europea.

Per això, vaig enviar una carta al president del Comitè Europeu de les Regions, i una altra a les autoritats de les 329 regions europees, demanant que totes les regions reclamem juntes un Pla Marshall a les institucions comunitàries.

Ara, la mateixa presidenta de la Comissió Europea, ha subratllat la necessitat d'eixe ambició pla de reconstrucció.

Esperem que qualle i que la solidaritat europea atenga a la fraternitat dels nostres territoris, ja siga Llombardia, Alsàcia o la Comunitat Valenciana.

I no és tan sols una qüestió de solidaritat, que sense dubte ho és.

Es tracta de la supervivència d'Europa com a projecte polític.

I Europa no ens pot fallar.

9. Futur: La reconstrucció

9.1 / Senyores i senyors diputats:

L'efecte d'este brusc impacte podria desorientar-nos. Seria humà.

Per això, necessitem mantindre una visió clara i inequívoca.

Una visió que es pot concretar en dos preguntes:

Primera: Què volem?

La resposta és senzilla:

Volem el major bé possible per al major número de valencians.

Segona: Què vol ara la societat valenciana?

Si interprete bé el seu sentir, pense que espera tres coses per damunt de tot:

- Seguretat sanitària
- Treball
- i Protecció social.

Cap a eixos tres objectius hem d'encaminar els nostres passos en les accions que despleguem en este període. Un període de recuperació econòmica i social adreçat al renaixement de la Comunitat Valenciana.

9.2 / [Desescalada]

El 9 de maig, quan s'hagen complit quasi dos mesos de confinament i una vegada control·lat el pic de la pandèmia i enfortit el sistema sanitari, hem de canviar d'estratègia.

A la Comunitat Valenciana:

- Necessitem superar el període de confinament a partir del 9 de maig.
- Necessitem tornar, progressivament, a la nova normalitat, amb la major obertura possible, i sense córrer riscos per a la salut.

Perquè el confinament total també té un elevat cost.

9.3 / Ara cal acumular talent i sumar veus experimentades.

Per això, una comissió oberta de 13 experts en àrees crucials d'esta pandèmia ja està aportant idees per a la via valenciana a la transició.

Reconeguts professionals de l'epidemiologia, la microbiologia, el big data, la psiquiatria, la química o la geografia ja estan dissenyant l'eixida que hem de prendre per a la nostra seguretat sanitària.

Perquè no tots hem d'eixir igual, i reivindique el dret de la Comunitat Valenciana ha adaptar el post-confinament a la seua realitat particular.

En esta qüestió, com en tantes altres, el centralisme i la uniformització no són ni intel·ligents ni eficients.

La unitat d'acció ha estat positiva, i cal refermar-la. Al temps que s'ha de descentralitzar la gestió per comunitats autònomes.

I, dins de la nostra comunitat, per territoris locals.

El que nosaltres plantegem és l'establiment d'un sistema d'obertura i tancament dinàmic que permeta controlar l'epidèmia i no faça irreversible el colp econòmic, social i psicològic en la població.

Hi ha 4 principis que, al meu parer, han de definir este sistema:

(a) la protecció de la població amb més risc

(b) el màxim dinamisme

(c) la velocitat en la detecció de possibles nous focus, potenciant al màxim l'atenció primària.

(d) la facilitat en la comunicació i execució del tancament o l'obertura.

La desescalada ha de variar en funció de criteris geogràfics, sectorials i demogràfics.

Insistisc:

Adoptar una estratègia monolítica, en la que tots els territoris d'Espanya, tots els seus sectors econòmics i tota la seua població, va canviant de fase al mateix temps:

- Resulta poc eficient
- No és el camí que estan seguint els països amb una sanitat avançada
- i Perjudicaria a la Comunitat Valenciana.

Tanmateix, tampoc seria bo atomitzar les decisions.

La unitat d'acció ha funcionat.

Per tant, hem de combinar homogeneïtat amb singularitat.

9.2 / Pel que fa a l'àmbit econòmic i social, vull distingir dos línies: la recuperació i la reconstrucció.

- Primer, necessitem aplicar, de manera urgent, assistència econòmica i financera a empreses, autònoms i treballadors per a ajudar-los a recuperar-se del shock.
- Segon, i tan important encara que no siga tan urgent, necessitem una programació a llarg termini que assegure la reconstrucció.

És a dir: Necessitem insuflar respiració assistida a curt termini als més vulnerables de la nostra economia i de la societat per poder bastir una autèntica reconstrucció.

Eixa és la síntesi que mou les nostres accions i que ha de conduir a un triple objectiu:

1. · Propiciar la creació de treball i prosperitat
2. · Consolidar les classes mitjanes i treballadores, sense que ningú es quede arrere
3. · i Enfortir l'estat del benestar.

I si hi ha una paraula que pot facilitar i propulsar esta voluntat, eixa paraula és ACORD.

Acord entre tots els agents involucrats en la prosperitat del nostre poble.

Un Gran Acord Valencià. De tota la societat.

Perquè:

- Si en este moment dramàtic no som capaços de fugir del partidisme i actuar des de la institucionalitat i la responsabilitat, ¿quan serà possible?
- Si en este *impasse* crucial per a la vida dels nostres conciutadans i el futur de la nostra terra, els seus representants no són capaços d'arribar a un acord, ¿amb quina cara els mirarem; amb quina cara ens miraran?

10. [Final]

ACORD, senyories. I vaig acabant:

La Comunitat Valenciana necessita, ara més que mai, la transversalitat dels seus representants.

Per la meua part, posaré tot l'esforç i tota la consciència cívica, per complir eixa exigència de cohesió.

Espere el mateix de tots: que mirem pel bé del nostre poble. Res més compta. Menys encara davant la extraordinària situació que patim.

"Hemos sido elegidos para llevar adelante un mandato de todo el pueblo, de forma que sin partidismos podamos cooperar para continuar la recuperación de nuestro bienestar".

La frase, de nou, és del president Franklin Roosevelt.

Fem-la nostra.

Més enllà del partit al que representem;

Més enllà de la lògica partidista que de vegades obnubil·la la política;

No tenim major lleialtat que la que ens uneix al nostre poble, com un cordó umbilical de respecte als nostres orígens, a la nostra gent, al destí compartit per nosaltres i les pròximes generacions.

Vindran altres temps polítics; que ningú s'impaciente per això.

No demane butles indulgents ni carta blanca.

No demane mordaces ni uniformitat en la mirada.

Sols demane dos coses:

Responsabilitat i Consciència del moment històric.

I tinc la confiança, després de vore la seua actitud en este mes, que així ho farem entre tots i totes.

Senyores i senyors diputats:

Tenim un propòsit comú, un destí compartit:

recuperar el benestar del poble valencià en una situació d'emergència històrica.

I això ens obliga, ens compromet, ens dona força.

Perquè este no és un temps ni per a la por, com deia Roosevelt, ni tampoc per a la divisió.

· És un temps per a la unitat:

ciutadana, política, social, econòmica, cultural, cívica.

· És un temps per a l'acció:

no podem perdre un segon.

· És un temps per a la fraternitat:

som una família, i això es demostra davant les desgràcies.

· És un temps per a la responsabilitat:
hem de posar el bé comú per davant, fins i tot, de les nostres conviccions i interessos particulars.

· És un temps per a l'ajuda mútua:
front a l'individualisme i el darwinisme social, requerim d'una resposta col·lectiva.
Tots hem de cooperar. Ningú és una illa.

· És un temps per a l'esperança en el futur:
hem de perdre la por a la por.

· És un temps per a la confiança en nosaltres:

· Perquè un poble que ha sigut capaç de complir este confinament tan estricte **és capaç de tot**.

· Perquè un poble que cada dia manté als balcons l'Esperit de les Huit de la Vesprada, donant les gràcies als sanitaris i a tots els que estan en primera línia, eixe poble **és capaç de tot**.

· Perquè el poble valencià es mostra unit als balcons; perquè als nostres balcons cabem **tots**.

Amb gratitud; sense divisió.

Incorporem a les Corts eixe esperit.

Senyories, acabe ja:

Este és el temps que ens ha tocat viure.

Este temps en portarà un altre millor, estic segur.

Però hem de tindre clar que eixe temps més lluminós no vindrà sol cap a nosaltres.

Som nosaltres els qui hem de marxar cap a ell.

Caminem decididament.

Tots junts.

Confiant en nosaltres.

Amb esperança.

Moltes gràcies.

Intervenció 3 de maig

Bon dia a tots i totes.

Abans que res, voldria expressar la meua profunda tristesa i el meu condol a la família d'Alba Aparicio, la cooperant valenciana de Psicólogos Sin Fronteras que ahir va morir en un accident d'avioneta a la ciutat boliviana de Trinidad.

Amb només 22 anys, estava fent una tasca admirable d'ajuda a altres dones per a la prevenció de violència de gènere.

Amb només 22 anys, i la carrera de Psicologia recién acabada, ens deixa Alba. Però també deixa entre nosaltres un exemple de solidaritat i lluita per les persones més desfavorides. Que la seua llum i la seua bondat ens il·luminen a tots.

Descanse en Pau.

Als periodistes que hui segueixen esta compareixença, aprofite per felicitar-los hui, Dia Mundial de la Llibertat de Premsa. Gràcies pel vostre paper insubstituïble en este mes i mig.

Abans de donar compte de la reunió amb els presidents i les presidentes autonòmiques, vull adreçar unes paraules a la ciutadania valenciana.

Ahir vam començar una nova etapa.

Els primers passejos, les primeres eixides per a fer exercici.

Demà obriran ja algunes activitats amb cita prèvia i els carrers aniran, a poc a poc, cobrant més vida.

Entrem en un període important, un punt d'inflexió.

Continuem en estat d'alarma. Però, per fi, anem deixant arrere paraules com "confinament" i "quarentena", i les substituïm per "transició a la normalitat" i "recuperació".

Agraïsc a tota la ciutadania valenciana l'esforç i la responsabilitat que ha demostrat en estos 49 dies de confinament.

Ha sigut enorme. I ho dic alt i clar: tot allò que s'ha aconseguit a la Comunitat Valenciana ha sigut gràcies a la nostra gent, que ha estat a l'altura del moment històric. Els vaig demanar un esforç, i ho han complit de manera impecable.

La Generalitat ha tingut el millor equip que mai ha somiat cap govern: cinc milions de persones que s'han sacrificat:

als hospitals,
a les residències,
als treballs essencials,
fabricant mascaretes i proteccions,
fent donacions altruïstes
o quedant-se a casa per frenar el contagi.

Així que, per sempre més, ni "Levante Feliz" ni "meninfotisme". Que ningú torne amb tòpics falsos. Que mai ningú ens diga com és el poble valencià. Un poble responsable, treballador i solidari.

Certament, ha sigut un camí que mai oblidarem.

No oblidarem mai a les més de 1.200 valencians i valencianes que han perdut la vida en esta trista primavera.

No oblidarem el dolor de les seues famílies, a les que envie una forta abraçada i tot el meu ànim.

Però tampoc oblidarem l'esperit d'unió que ens ha fet avançar junts i anar eixint de la part més fosca del túnel.

Eixe mateix esperit és el que hem de mantindre viu en el temps que ara s'obri.

Tinc l'obligació de ser sincer: iniciem una recuperació que serà difícil, lenta i injusta per a moltes persones, per a moltes empreses.

Molts treballadors i treballadores han patit un ERTE.
Altres són autònoms preocupats pel seu negoci.
Hi ha aturats i aturades amb pitjor perspectiva de trobar feina.
Uns altres dirigeixen una pime i la incertesa els lleva la son.

Ho comprenc tot. Em preocupa i em dol, evidentment.

Però hem de fer un esforç col·lectiu per substituir l'angoixa per l'esperança. I els temors, per la confiança.

Com vaig dir l'altre dia a les Corts, hem de perdre la por a la por.

Comença un temps per a la confiança en nosaltres. Perquè un poble que ha sigut capaç de complir este confinament tan estricte, un poble que porta 50

dies mantenint als balcons l'Esperit de les Huit de la Vesprada, eixe poble és capaç de tot.

Així que mantinguem l'esperança en el futur immediat.

Serà un camí col·lectiu.

L'acció de la Generalitat respondrà a dos grans vectors:

- La protecció social
- i l'impuls de l'economia.

Per a que ningú es quede arrere, i per a que es pare la menor activitat possible.

Amb acció, amb determinació, amb concertació.

Eixa és la meua voluntat. Dialogar, acordar, sumar esforços. En una paraula: cooperar.

Una mentalitat de cooperació que hem de tindre tots. També els ciutadans.

La solidaritat col·lectiva. Això ens ha de fer recolzar els nostres productes o viatjar, quan es puga, a ciutats i pobles de la Comunitat Valenciana.

Hem d'ajudar-nos els uns als altres. Així, tot serà més fàcil.

Junts, complint el confinament, hem evitat més de 8.500 morts a la Comunitat Valenciana, segons l'estudi de dades fet per la Generalitat

Junts, des de hui, hem de seguir evitant el contagi del virus extremant les precaucions mentre tornem a la normalitat social i econòmica.

Junts, a partir de demà, hem de posar les bases per a la recuperació de la Comunitat Valenciana.

Albert Camus va escriure que tota epidèmia ens ensenya que en les persones hi ha més coses dignes d'admiració que de menyspreu.

Així ho hem comprovat. Tenim una gent admirable, realment admirable.

Ara toca alçar-nos. I ho anem a fer.

Intervenció de maig

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta compareixença.

Abans de donar compte de la reunió de hui amb els presidents i les presidentes autonòmiques, voldria compartir unes paraules prèvies.

Estem avançant en l'evolució de la pandèmia en la Comunitat Valenciana, com mostren les dades sanitàries actuals:

En el dia d'ahir s'han donat més altes (615) que totes les acumulades fins al 3 d'abril. En una setmana han augmentat les altes un 20 % i s'han multiplicat per 5 en un mes.

La cara real de la pandèmia a la Comunitat Valenciana ja és més la d'aquells que es curen que la d'aquells que, per desgràcia, empitjoren o perden la vida.

En tot moment hem defugit qualsevol triomfalisme i hem intentat actuar des de la humilitat i la prudència. Però em deixaran recordar algunes de les nostres dades sanitàries, que ens conviden a l'optimisme.

→ La Comunitat Valenciana ocupa el lloc 14 de 17 en taxa de contagi total. Menys de la meitat d'Espanya. Sols tenen menys les illes, Múrcia i Andalusia.

→ Ocupem el lloc 12 de 17 en taxa de mortalitat. Menys de la meitat d'Espanya.

→ Ahir vam tindre 10 morts en una comunitat amb 5 milions d'habitants. El dia anterior van ser 7. A les seues famílies els mostre el meu condol i els envie ànims i força.

→ Tenim 480 persones hospitalitzades. I en les UCI tenim ingressats a 87 pacients: la xifra més baixa des del 21 de març. A dia de hui tenim disponibles 747 llits UCI públics i 218 privats.

Tot això ha passat, fonamentalment, gràcies al treball i l'esforç dels professionals i de la ciutadania valenciana. I els done una vegada més les gràcies pel seu paper insubstituïble.

Eixa és l'aportació valenciana a la millora general d'Espanya.

La nostra ciutadania ha demostrat ser enormement responsable.

És mèrit seu –de molts professionals sanitaris, de moltes ciutadans i ciutadanes–, i també de la major inversió en sanitat pública, que s'haja frenat

el contagi i que els paràmetres sanitaris ens hagen col·locat en una millor situació.

Els valencians hem fet els deures, i en qualsevol estadística es pot comprovar. Vull que això quede clar: la societat valenciana no ha suspés cap examen. Ni ha fet res mal.

Tot el contrari: Estem en el bon camí. Tots ho podem comprovar, i done una vegada més les gràcies pel treball de cadascú, des de la seua responsabilitat individual, lluitant i treballant pel bé comú.

És veritat que esperàvem que tota la Comunitat Valenciana passara demà a la Fase 1. Complíem els criteris tècnics que se'ns havien exigit. No ha sigut així.

Considerem que no se'ns ha justificat amb criteris objectius la decisió del Ministeri de Sanitat de deixar en la Fase 0 a una gran part de la Comunitat Valenciana.

La Generalitat discrepa d'esta decisió. Així els ho he traslladat al ministre de Sanitat i hui mateix al president del Govern d'Espanya.

També hem exigit que s'estudie de nou el nostre pla perquè es revise, i es revertisca (el més prompte possible) esta mesura.

Fins ara, la Generalitat ha sigut propositiva, respectuosa i lleial.

Ha sigut comprensiva amb les maneres d'actuar del Govern d'Espanya. Amb la declaració i pròrroga de l'Estat d'Alarma, i amb el comandament únic.

Front al que han fet altres autonomies, nosaltres hem defensat en tot moment que calia una unitat d'acció a Espanya. I ho continuem creient així. Però també hem recalcat que és necessària la cogovernança, la corresponsabilitat.

Hui mateix ho he dit: la cogovernança exigeix transparència, reciprocitat i regles objectives. Cada decisió ha d'estar fonamentada en dades i anàlisis objectius.

Per damunt de tot, en este temps, hem evitat crispacions innecessàries. Perquè estem enmig d'una pandèmia amb quasi 30.000 morts i la confrontació seria sumament irresponsable.

Ara bé: lleialtat no és submissió.

L'informe tècnic de 232 pàgines, sustentant la possibilitat clara de que TOTA la Comunitat Valenciana passara a la Fase 1, ha sigut en part desestimat sense cap paper.

Sols amb nou paraules: “Els factors associats a la transmissió de l'epidèmia” són els que justifiquen que la Comunitat Valenciana no passe a la Fase 1.

Front a un informe de 232 pàgines, cap paper. I això no ens sembla seriós. Les decisions, en un àmbit rigorós, s'adopten no des de la cultura oral, sinó des de la cultura escrita.

Ara, milers d'empresaris i autònoms valencians ja havien adaptat els seus negocis a la Fase 1. Perquè estàvem convençuts que complíem amb els criteris exigits.

I vull demanar-los disculpes, i compartir el seu malestar, perquè s'hagen vist frustrades les expectatives que teníem.

Tota la Comunitat Valenciana necessita anar obrint-se ja. De manera segura. Primant la salut. Sense relaxació social per no tirar per terra tot allò que hem aconseguit amb tant d'esforç i sacrifici. Però sense perdre un segon en el camí de la recuperació econòmica i social.

Ens han dit que el canvi de fases respon al criteri dels experts i a la prudència. I no ho posem en dubte.

Esperem que la cogovernança funcione millor en la Comunitat Valenciana en esta fase de transició cap a la normalitat plena.

Sense dubte, recalque:

→ Prudència front a qualsevol relaxació. Per a salvar vides. Eixa és la nostra prioritat. I demane que s'extreme en cara més en aquells territoris valencians que vagen a passar a la Fase 1 a partir de demà. Prudència!

→ Però també determinació per a començar a eixir de la paràlisi. Per a salvar l'economia i, per consegüent, els projectes vitals de tantes empreses, de tants autònoms, de tants treballadors i treballadores.

Les nostres decisions tenen conseqüències. Però també la falta de decisions també.

Açò no és una carrera per a vore qui ix abans, qui canvia primer de fase.

No som tan irresponsables de caure en eixe error temerari quan estem parlant de la pitjor situació sanitària mai viscuda.

Però no entenem la responsabilitat ni la lleialtat, que ha de ser recíproca, com a acatament, perquè cap partidisme s'imposarà mai als interessos generals del poble valencià

Nosaltres, la Generalitat, estarà on sempre ha estat:

En la responsabilitat. En el rigor. En el treball. En la gestió eficient. I en la defensa de la salut i dels interessos valencians.

Ara, aprofite per comunicar-los que estic acompanyat per Herme Vanaclocha, subdirectora d'Epidemiologia de la Conselleria de Sanitat i membre del comité científic que assessora al Govern d'Espanya per a la pandèmia. I que, com es tan important la transparència i el rigor, quan acabe esta compareixença, a la web de la Conselleria de Sanitat podrà consultar-se l'informe tècnic complet presentat per la Generalitat.

Intervenció 17 maig

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta compareixença.

Abans de donar compte de la Conferència de Presidents i Presidents Autonòmiques, voldria compartir dos reflexions prèvies.

La primera qüestió és la nova etapa que tota la Comunitat Valenciana comença demà.

Han sigut dos mesos duríssims i de gran preocupació. Tots ho sabem.

Una part de la Comunitat Valenciana ja du una setmana en Fase 1. I demà serà tot el territori autonòmic el que passe de pantalla.

És un moment important.

Per dos qüestions.

Des del punt de vista econòmic, ha arribat l'hora d'alçar-nos. D'eixir de la hibernació i d'encetar la primavera de la recuperació.

Guardem en el record a tots aquells que s'han quedat en el camí: les 1.384 vides perdudes. I envie el meu abraç a les seues famílies.

Però, a partir de demà, tenim l'obligació moral de seguir endavant.

Tenim l'obligació de situar a la nostra terra en la senda del progrés i el benestar.

Amb confiança en nosaltres. Amb esperança en el demà. I amb la nostra manera de ser: amb l'alegria de tornar a comprar, d'eixir a sopar, de viatjar als nostres pobles i ciutats quan es puga.

En definitiva: és l'hora d'ajudar-nos els uns als altres per reactivar els nostres pobles, comarques i ciutats.

Ahí, cadascú, en la mesura de les seues possibilitats, també tenim un paper decisiu. Amb els comerciants, amb els hostalers, amb els autònoms, amb les pimes, amb tots aquells que ajuden a moure la nostra economia, la nostra societat. Ajudem-nos.

Des del punt de vista sanitari, entrem en una nova fase. Una fase amb més llibertat de moviments, més activitat social i majors possibilitats de reunió.

Això ens obliga a més protecció, més prevenció i més prudència. Perquè canviar de fase no significa canviar d'hàbits.

A partir de demà, València queda com la principal ciutat espanyola que entra en la Fase 1, i la conurbació d'Alacant-Elx serà una de les 5 més grans d'Espanya en Fase 1.

Això exigeix a la Comunitat Valenciana més responsabilitat en el procés general de desescalada.

Perquè no podem tornar a la part més fosca del túnel. No podem donar passos enrere. Seria un error imperdonable després de tant d'esforç.

Fins ara, hem sigut un poble immensament responsable.

L'estudi de mobilitat fet per la Generalitat indica que el 92 % de la població valenciana no s'ha mogut de la seua àrea de residència. Això ha evitat, en dos mesos, el contagi de 400.000 valencians i la mort de 42.000 ciutadans nostres.

A la Comunitat Valenciana hem tingut 1.384 persones mortes, que són moltes. Massa. I en ocasions, en unes circumstàncies finals difícils. I aprofite per recalcar que som partidaris de flexibilitzar el número de persones que poden assistir a tanatoris i enterros per una qüestió d'humanitat.

Ja dic: són molts. Però les víctimes mortals s'hagueren multiplicat per 30 sense la responsabilitat individual de la ciutadania. Done les gràcies una vegada més.

Afortunadament, les tendències sanitàries actuals són molt esperançadores:

- Al llarg d'este mes, els ingressats per coronavirus s'han reduït un 45 % i els ingressats en les UCI han caigut a la meitat.
- En un mes s'han triplicat les altes hospitalàries.
- I tenim la sexta part d'hospitalitzats que en el pitjor moment.

Tot això ha sigut gràcies a l'esforç de la gent.

El poble valencià ha sigut molt responsable. I ara ho continuarem sent, no tinc cap dubte. Però advertisc del gran perill: que després del gran esforç realitzat, caiguem en un excés de confiança.

Açò no és un sprint, sinó una carrera de fons. I volem arribar bé.

Per tant: des de demà, més protecció, més prevenció i major prudència.

Eixe és el camí que ens portarà a tots, abans i amb més seguretat, a la Fase 2, després a la Fase 3 i, finalment, a la normalitat definitiva.

I mentrestant, un repte fonamental ha de ser protegir als treballadors i les treballadores afectats per un ERTO.

Dels 459.000 valencians en ERTO, el 92 % ja han cobrat la seua prestació. Només falten per rebre-la 39.000 persones, i hem arribat a un acord amb els bancs per a què la cobren tots abans d'este dimecres dia 20.

D'altra banda, hi ha una segona qüestió que vull abordar de manera breu.

Esta setmana s'ha constituït a les Corts la Comissió per a la Reconstrucció de la Comunitat Valenciana. I això ens convida a una reflexió prèvia.

Mirem el treball que s'està fent als hospitals des de març.

En ells no veiem una altra cosa que responsabilitat, sacrifici, i visió col·lectiva.

¿Per què han de ser menys els representants públics?

La nostra visió ha de ser més profunda, més ampla, més transversal que mai.

Insistisc en la idea fonamental d'este període tan extraordinari: No tenim major lleialtat i responsabilitat que amb el poble valencià: amb la seua salut, amb el seu benestar, amb el seu progrés.

"Els temps estan canviant". I ho estem veient.

Les coordenades clàssiques han quedat obsoletes.

Açò no va de partidismes.

Açò va de salvar vides i de salvar el nostre futur per a esta dècada.

Paraules majúscules, certament, a les que ningú de nosaltres ens havíem enfrontat mai.

Salvar vides. Salvar treballs. Salvar famílies. Salvar empreses. Salvar el país.

No vore-ho així, per miopia històrica o falta de patriotisme, seria un immens error.

Si obrim una confrontació entre el present i el passat, podem córrer el risc de perdre el futur. Per això ara, la nostra preocupació i els nostres esforços han de centrar-se en el futur. En el futur que hem de guanyar pel bé de tots i totes. En este sentit, faig una crida a la voluntat d'acord, de pacte, d'entesa.

Miren: esta setmana ha mort el pintor valencià Juan Genovés, que ens deixà una obra tan icònica com "L'Abraç" per advertir-nos de la importància de la unitat per a superar grans dificultats.

Estem obligats a arribar als majors consensos possibles. És el que ens demana la ciutadania, i és el que es mereix: que assumim la seua veu.

Ara, tots els valencians i les valencianes, hem de seguir junts el camí d'esta transició cap a la normalitat plena. Perquè és això el que persequim, i és això al que no renunciem: tornar a la Normalitat, una "Normalitat Millorada" amb les lliçons d'esta crisi:

- Millors serveis públics, especialment sanitaris.
- Major producció local en aspectes estratègics.
- Més protecció social.
- Major respecte al planeta.
- Més suport a la ciència i la investigació.
- i Més Europa.

Recalque esta idea: No busquem una "nova normalitat", sinó la "Normalitat millorada". Perquè tots, sempre, necessitem millorar.

John F. Kennedy va parlar de la Nova Frontera. Dels nous problemes i de les noves oportunitats de la societat del seu temps.

Les valencianes i els valencians de hui tenim una frontera al davant. Una frontera plena d'incerteses i problemes, però també d'oportunitats per assentar les bases d'una economia més innovadora, una protecció social més inclusiva i un major respecte al planeta.

Per a creuar esta frontera --la frontera del nostre temps-- farà falta un lideratge col·lectiu de tots els actors implicats: polítics, agents socials, patronal, societat civil, municipis.

Un lideratge col·lectiu guiat per la modèstia i el realisme, assumint que ningú ho sap tot ni ho pot tot.

¿Tenim el valor i la voluntat?

Crec que sí. Fins ara, així s'ha demostrat. I torne a donar les gràcies per l'actitud general de col·laboració.

Pense que no tenim una altra elecció:

Unitat de país, i Responsabilitat col·lectiva, pel bé de la comunitat.

*** Bé. Per acabar esta intervenció, passe a explicar-los breument el contingut de la reunió mantinguda este matí amb el president del Govern i tots els presidents i presidents autonòmics.

En ella, he plantejat 10 reptes:

1. Estem en un moment crucial que demana Esperança i Prudència.
2. He constatat que la cogovernança ha funcionat correctament esta setmana amb la Comunitat Valenciana, i que necessitem aprofundir en la codecisió i aplicar el principi de subsidiaritat.
3. Hem de comunicar bé als joves, i pels canals que més utilitzen ells, les normes de cada Fase per a què no siguen transmissors en esta nova etapa.
4. El turisme necessita una solució europea: un marc europeu de seguretat sanitària. Per entendre'ns: un Espai Schengen Sanitari.
5. Les platges no presenten perill: són un espai ventilat i es podren mantindre les distàncies exigides. Perquè tots tenim dret a l'oci en este any tan dur. Igualment, és important que, aplicant el sentit comú, es flexibilitzen els criteris per poder fer senderisme per la natura o practicar ciclisme o altres activitats individuals.
6. La indústria de la mobilitat, la de l'automòbil o l'aèria, necessita ajuda.
7. Necessitem reanudar l'activitat judicial ja. La justícia és un servei essencial i no podem limitar més eixe dret dels ciutadans. Als jutjats valencians tenim més de 20.000 judicis suspesos. Per això, la Generalitat ja està incorporant les mesures de seguretat per a treballadors públics i per a la ciutadania.
8. L'enorme dèficit públic que la reconstrucció comportarà exigeix prioritzar bé en què gastem els diners. Hem de ser eficients al màxim.
9. És decisiva la responsabilitat concèntrica d'institucions, treballadors, empreses, societat civil i ciutadania. Només eixirem bé si ho fem junts i coordinats.

10. I, per últim, i davant les manifestacions vistes este setmana, he invocat al pintor Juan Genovés per a dir que necessitem un nou Abraç que elimine l'odi que alguns volen inocular als nostres carrers. Mai és moment per a l'odi, però ara encara menys.

*** Moltes gràcies i quede a disposició de les seues preguntes.

Intervenció 24 maig

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta compareixença.

Abans de donar compte de la 10ª Conferència de presidents i presidentes autonòmics celebrada este matí, voldria compartir unes reflexions prèvies.

[1.] La primera, és una constatació: l'evolució de la pandèmia és clarament positiva a la Comunitat Valenciana, com mostren els principals indicadors.

En 15 dies:

- Han augmentat un 23% les altes
- Els hospitalitzats s'han reduït a menys de la meitat
- I el número de persones ingressades en les UCI són 32, una tercera part de les que hi havia fa 15 dies. A tots ells els desitge una ràpida recuperació i els envie una forta abraçada i tots els meus ànims.

Respecte a la incidència en els últims 14 dies, continuem tenint una mitjana de casos 2,5 vegades inferior a l'estatal.

Miren: som la segona comunitat que més ha incrementat el número de PCR: un 20% més en la setmana passada. I hem descobert un fet interessant: de les 5.300 proves realitzades entre dijous i divendres, només un 7 % de casos van eixir positius. Això ens indica que la transmissió és baixa i que som capaços de detectar-la.

És cert que hem detectat un repunt en l'índex de reproducció del virus que ens obliga a ser prudents.

Però cal recordar que en este procés de desescalada intervenen diferents variables, com les que he indicat, i que mostren que la situació és més favorable que fa dues setmanes i que la setmana passada.

En tot cas, ací hem apostat per la precaució i per consolidar els avanços aconseguits pels valencians i les valencianes.

Amb això entronque amb la segona reflexió:

[2.] La salut dels valencians i les valencianes ha estat, en tot moment, la prioritat de la Generalitat.

Ho ha sigut al llarg d'estos dos mesos i mig tan durs. I ho serà ara, en el procés de transició a la normalitat.

Som els primers interessats en avançar en la recuperació.

Tots m'heu escoltat dir, en reiterades ocasions, que no podem quedar-nos quiets de manera indefinida. Perquè la nostra terra necessita posar-se en marxa.

Ara bé: s'ha de xafar sempre en ferm. Sense passos en fals. Perquè qualsevol retrocés tindria un cost enorme: per a la salut, per a l'economia i per a la moral de tots.

No existeix el risc zero. Això ho sabem, i ho assumim.

Ni en les carreteres, ni en els accidents laborals, ni tampoc amb el coronavirus. Sempre existeix un risc, i per això extremem les precaucions.

Per responsabilitat i sentit comú. I per això és tan crucial que ens prenguem molt seriosament l'obligació de portar mascareta i de seguir guardant la distància social, al carrer o a les terrasses. Sense relaxacions. I pensant en el bé comú.

Ara hem de saber conjugar la prudència i l'esperança; la seguretat i la reactivació.

Esta setmana, les dades sanitàries i les recomanacions dels experts aconsellaven consolidar la situació i no demanar el pas a la Fase 2.

Així ho hem fet. Per prudència. Per responsabilitat. Per no anar cap arrere en esta desescalada.

La Generalitat mai serà imprudent amb la salut dels valencians. Podrem equivocar-nos i ens equivocarem de vegades, perquè som humans i perquè ningú, en cap lloc del món, té el Manual perfecte ni el recetari per afrontar i superar una pandèmia d'estes dimensions.

Però imprudents, mai.

Ara, després de la bona evolució sanitària constatada esta setmana, els anuncie que esta setmana presentarem la documentació sol·licitant que tota la Comunitat Valenciana passe a la Fase 2 a partir de l'1 de juny.

Així tindrem les garanties necessàries per a una reactivació més robusta. Perquè és molt allò que ens juguem. Per això, anem pas a pas; dia a dia. Observant, analitzant, escoltant als experts i decidint amb ells. Amb prudència, amb confiança, amb responsabilitat.

[3.] Un tercer aspecte que vull tractar breument és l'avanç de l'acord valencià per al procés de recuperació econòmica i social.

Demà s'encetarà un procés intens amb la primera reunió de la Mesa General del Diàleg Social. L'objectiu és aconseguir un acord social entre la Generalitat, els sindicats i els empresaris.

Coneixen la meua convicció com a president: els avanços que més qualen deriven sempre de l'acord adoptat en el marc del diàleg social.

Tornem-ho a fer. Ara és més necessari que mai. A la Comunitat Valenciana, i també a Espanya.

Ara hem de tindre un ull posat en el curt termini, per alçar-nos de l'impacte rebut, i un altre ull que mire als canvis estructurals.

Perquè hem d'eixir amb major fortalesa i solidesa. Hem de transitar per la Nova Normalitat amb un objectiu clar: aconseguir eixa Normalitat Millorada que busquem.

Una Normalitat enriquida per les lliçons apreses i les oportunitats que s'obrin.

Ho hem de fer:

- Amb el diàleg social.
- Amb la Comissió de la Reconstrucció que el divendres va començar a les Corts aprovant el pla de treball.
- I amb un instrument fonamental: l'estudi que esta setmana ha elaborat l'Institut Valencià d'Investigacions Econòmiques, per encàrrec de la Generalitat, i que he compartit amb els síndics de cada grup parlamentari.

El document, de 70 pàgines, radiografia la situació actual i estableix un itinerari per a la pròxima dècada. Un full de ruta amb 30 línies d'acció per a la reconstrucció econòmica de la Comunitat Valenciana.

Sobre el rigor d'este estudi --una ferramenta única a Espanya-- treballarem tots els grups polítics.

És un bon punt de partida. Ara és imprescindible la voluntat d'acord i la perspectiva històrica per part de tots.

Perquè davant d'esta situació tan extraordinària i dramàtica per a tantes famílies, tants treballadors i tantes empreses, tots hem d'actuar pensant en les següents generacions, no en les pròximes Eleccions. Tots hem d'actuar guiats pel patriotisme, no pel partidisme. Ara toca fraternitat; no rivalitat.

Quines són les fites d'este itinerari?

A curt termini:

- Sostindre l'ocupació i el teixit productiu.
- Protegir els ingressos dels més perjudicats.
- Augmentar l'eficiència i l'equitat de la despesa pública.
- Reforçar la capacitat de pagament de les Administracions.
- Atendre als col·lectius més vulnerables.

A mig termini:

- Generar ingressos.
- Guanyar en productivitat.
- Millorar l'atenció sanitària i el sistema de residències.
- Impulsar un creixement sostenible.
- Evitar un endeutament insostenible.

Tot això, per a aconseguir tres objectius:

1er. Recuperar quan abans el nivell de benestar previ a la pandèmia.

2on. Reduir la bretxa que ens separa de la mitjana estatal en renda per càpita.

i 3er. Obtindre un finançament just.

En este camí de recuperació, l'informe subratlla un aspecte que ha d'impregnar la mirada de tots els actors.

Literalment, ens demana "Treballar junts i units per l'interés general" i "superar les diferències salvables per a arribar a acords".
Eixa és la clau. Eixa és la nostra obligació. Parlar i acordar.

Perquè, quan les famílies i les empreses trauen la calculadora per vore com afrontaran el mes, no seria ètic que ningú traguera la calculadora per vore els rèdits que obtindrà.

Per tant: Màxima responsabilitat. Màxima capacitat de diàleg. Màxima voluntat de pacte. Pel bé dels valencians i les valencianes de hui i els de demà.

*** Bé. Per acabar esta intervenció, passe a explicar-los breument el contingut de la reunió mantinguda este matí amb el president del Govern i tots els presidents i presidents autonòmics.

En ella, he abordat 6 qüestions de distinta naturalesa per afrontar-les des de la responsabilitat concèntrica.

En el front sanitari:

En PRIMER lloc: He plantejat que el Govern i les Comunitats Autònomes trobem una solució per al cost econòmic que l'ús obligatori de les mascaretes. Cal garantir la igualtat de les famílies en l'accés a les mascaretes. La pandèmia no pot agreujar les desigualtats.

No podem deixar en hibernació el principi d'igualtat que inspira el nostre model social. Hem de buscar una solució.

La gent està fent un esforç per l'Estat frenant el contagi. Ara, l'Estat ha de fer un esforç per la gent en esta qüestió.

Corresponsabilitat d'anada i de tornada.

En SEGON lloc: He recalcat la importància del valor de la prudència en no passar de fase a tota costa, per seguretat sanitària i per aconseguir una reactivació sòlida. I agraiïsc la comprensió general que ha tingut per part de la població valenciana.

I en TERCER lloc: He demanat la creació d'una Agència Nacional de Salut Pública, amb presència i participació de les Comunitats Autònomes, per a que la capacitat de reacció davant futures epidèmies siga molt més ràpida i efectiva.

En el front econòmic:

- He celebrat la decisió del Govern d'obrir el territori espanyol al turisme estranger en juliol. Era una prioritat valenciana que havíem demanat des de primers de maig i ara es fa realitat. Però he insistit en una idea clau: la millor garantia per a la recuperació del turisme és un Espai Schengen sanitari. Els mateixos protocols i criteris de seguretat, per a tots els països.

- També he plantejat la necessitat de configurar un Marc legal per a la Reactivació Econòmica, amb la modificació de lleis, per donar seguretat i facilitar la inversió i la col·laboració público-privada.

i en el front administratiu:

- He manifestat que som partidaris de mantindre este marc d'Estat d'Alarma i d'unitat d'acció en l'últim tram de la desescalada. Perquè ha estat decisiu per frenar el contagi.

Al mateix temps: he sol·licitat avançar al màxim en una major capacitat de decisió de les Comunitats Autònomes.

Màxima subsidiaritat possible perquè en cada territori tenim realitats diferents.

I en esta qüestió, en la resposta a la meua intervenció, el president del Govern s'ha mostrat receptiu a descentralitzar més qüestions que no hagen de residenciar-se en el Govern central.

*** Moltes gràcies i ara quede a disposició de les seues preguntes.

Intervenció 31 de maig

1. [Fase 2]

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta compareixença.

Abans de donar compte de la 12ª Conferència de presidents i presidentes autonòmics celebrada este matí, em permetran abordar unes qüestions prèvies.

La primera de totes convida a l'esperança.

Com saben, a partir de demà, tota la Comunitat Valenciana passa a la Fase 2.

Avancem amb la voluntat d'intensificar la reactivació econòmica i guanyar qualitat de vida en el nostre dia a dia.

També ho fem amb responsabilitat i prudència, com hem demostrat al llarg d'este temps.

Demà dilluns s'eliminen les franjes horàries per al passeig i l'activitat esportiva, excepte per als majors de 70 anys.

Tots guanyem en llibertat de moviment després d'un esforç immens seguit pel 92 % de valencians. Mai em cansaré de donar les gràcies a la ciutadania valenciana. Perquè de la gent, molt més que dels governs, és el mèrit d'estar eixint d'esta pandèmia.

Ara també obriran establiments comercials de major superfície, i podrem entrar a l'interior de cafeteries, bars i restaurants.

Els aforaments i les reunions podran augmentar de membres en actes socials o culturals. I, per fi, s'obrin a l'ús públic les platges i les piscines, amb algunes restriccions per motius de seguretat.

Arribem, per tant, a l'equador d'este procés de desescalada. València tornarà a ser la ciutat espanyola més gran en Fase 2. La conurbació Alacant-Elx figurarà entre les primeres, i la nostra comunitat serà la segona autonomia més poblada que accedeix completa a la nova fase.

De fet, esta setmana València ha sigut triada per acollir la Fase Final de la Lliga ACB de bàsquet per la seua situació sanitària, hotelera i d'instal·lacions. És un símbol. Un reflex de què les coses van bé, i serà un gran aparador d'eixe Mediterrani viu i segur que volem oferir este estiu.

Ens ha costat molt a tots arribar així a esta fase intermitja de la desescalada. Molt! Recordem hui, en la 5ª jornada de dol institucional al conjunt d'Espanya, a totes les persones que ens han deixat pel virus. Tot el meu record i la mesua estima per a les seues famílies.

Ara, per fortuna, la situació ha canviat per complet i està evolucionant d'una manera molt positiva.

2. [Dades sanitàries]

Recordem:

- Vam arribar a tindre 386 persones en les UCI. Hui en són 24. (16 voltes menys)
- Dels 2.200 hospitalitzats ara en són 161. (14 voltes menys)
- Les altes hospitalàries s'han multiplicat de manera exponencial: fa dos mesos eren 240; hui són més de 12.122 els valencians recuperats de coronavirus. (50 voltes més)
- La taxa de mortalitat està per baix de la meitat de la mitjana espanyola.
- A més a més, les dos últimes setmanes, el 84 % dels municipis valencians no ha tingut cap cas positiu de coronavirus.
- I ara, només el 6% dels afectats pel virus està ingressat, i menys de l'1% en UCI. A tots ells els envie el meu ànim i el meu desig per a una ràpida recuperació.

Tanmateix, malgrat l'enorme alegria que ens dona esta evolució sanitària, no hem d'abaixar la guàrdia. Ni molt menys.

Seguim realitzant proves a sospitosos. Tenim una capacitat de diagnòstic amb PCR en atenció primària molt elevada, que arriba al 90% dels casos sospitosos. D'ells, només el 0,5% són positius. La tasa de reproducció s'ha reduït al 0,75 i som capaços de detectar-la.

Però cal anar "Amb Prudència", com diu la campanya de conscienciació de la Conselleria de Sanitat. En eixe vídeo, tan dur com necessari, hem escoltat el testimoni de persones que han passat el coronavirus i l'han superat. El seu dolor és el nostre dolor.

I quan ells ens demanen que fem l'esforç de mantindre la distància de seguretat i de portar mascareta quan toque, no podem fer cas omís. Ho hem de fer per ells, per nosaltres, per totes i tots.

Eixa responsabilitat concèntrica, eixa mirada pel bé comú, eixe sentiment de ser poble i d'anar tots a una, és la via valenciana front al coronavirus.

Un camí que hem de seguir recurrent i, com no, perfeccionant. Sense autocomplaences ni triomfalismes. Amb humilitat constant, perquè açò és molt complex, molt canviant, i és molt el que ens queda per recórrer.

3. [Consens territorial]

Això entronca amb la tercera qüestió que volia tractar: la unitat i la transversalitat per a superar la crisi que la Generalitat intensificarà a partir d'esta setmana.

Fins este moment tenim dos àgores per a impulsar, de manera col·lectiva i col·legiada, la recuperació socioeconòmica de la Comunitat Valenciana.

- D'un costat, les Corts tenen en marxa una Comissió per a la Reconstrucció, que a partir de demà cedix la veu als compareixents incorporats al pla de treball.

- D'un altre costat, la Generalitat ha impulsat esta setmana la Mesa de Diàleg Social, on el govern valencià, els empresaris i els sindicats ja treballen en un Acord per a la Recuperació de la Comunitat Valenciana.

A finals de juliol conclouran els treballs d'estos dos pilars de la recuperació: la política i la del diàleg social.

- Ara, des de demà mateix, posem en marxa una tercera branca, fonamental per a donar major solidesa a eixa voluntat d'alçar-nos junts. Es tracta de l'àmbit territorial.

Demà dilluns iniciem eixe camí. He convocat a una reunió als alcaldes i alcaldessa de València, Alacant, Castelló i Elx. També acudirán els presidents de les tres diputacions provincials, el president de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, i el president del Foro de Municipis d'Interior.

D'esta manera, junt a la Generalitat, tindrem representades a les grans ciutats, als municipis, als pobles d'interior, a les províncies i a les mancomunitats comarcals.

Tots estan convocats a un consens territorial i institucional que augmente la porositat i l'eficiència de les mesures per a la recuperació.

Sense centralismes. Sense uniformitats. Respectant la diversitat i la diferència. Com sempre hem dit: igualtat entre persones, singularitat entre territoris.

Perquè cada mirada és distinta i totes aporten. Al Parlament, al món laboral, a l'àmbit territorial.

Ningú ho pot tot en solitari. I per això necessitem escoltar-nos, consensuar, sumar i alçar-nos junts per caminar cap a una Normalitat Millorada que incorpore les lliçons apreses i aprofite les oportunitats creades.

4. [Europa]

I en eixe itinerari serà imprescindible Europa, l'últim assumpte previ que vull tractar.

Esta setmana, per fi, la Comissió Europea ha concretat la seua reacció. Ha presentat un pla de 750.000 milions d'euros per a fer front al Covid. Espanya rebrà 77.000 milions en transferències i 63.000 milions en crèdits.

Sempre he defensat que l'eixida a esta crisi serà europea o no serà. Valorem l'esforç i la determinació de la Comissió. I ara toca que la Comunitat Valenciana es posicione bé i encerte en les prioritats. Que trie bé en què vol injectar els diners europeus. Perquè això moldejarà el nostre perfil posterior a la pandèmia.

Hui hem sabut, de la mà del president del Govern, que les Comunitats Autònomes participarem en eixe repartiment de Fons europeus. Uns fons importants que atendran a sectors estratègics per a nosaltres: turisme, comerç, automoció, energies renovables, indústria intensiva, construcció, transport i negoci digital.

Per eixe motiu, demanaré un ple monogràfic a les Corts per a recollir totes les iniciatives que els distints grups puguen plantejar amb mirada europea.

En açò, també és millor anar de la mà. Hem d'aprofitar al màxim l'oportunitat d'eixe pla de recuperació europea per eixir de la crisi. En joc està el futur dels nostres pulmons econòmics, el nostre futur. Eixes són les qüestions importants.

5. [Diàleg vs. Crispació]

Per això, convindria que alguns representants polítics a Espanya deixaren ja de cridar i de crispar. Si abaixa la corba sanitària i puguen els decibels del debat, és que alguna cosa s'està fent malament.

El problema, com diu Tony Judt, no és si estem d'acord o no, sinó la manera en què debatim els nostres interessos comuns.

La disconfomitat sana és una idea fonamental per a este temps extraordinari. Es pot fiscalitzar i criticar i, al mateix temps, dialogar i consensuar. Perquè acordar no és claudicar. Pactar no és traicionar.

Que no es confonguen els objectius ni s'obliden tan prompte els balcons. La ciutadania no ha fet tant d'esforç per a escoltar baralles diàries a la televisió. No és temps per al crit i el bloqueig; és el temps per a la paraula i l'acció.

6. [Conferència de presidents]

*** Bé. Per acabar esta intervenció, passe a fer-los un breu resum del contingut de la Conferència de presidents i presidentes autonòmics.

Com a fet significatiu, el president del Govern ens ha comunicat que, a partir de la Fase 3, les Comunitats Autònomes gestionarem la desescalada i podrem demanar que s'alce l'Estat d'Alarma en el nostre territori. El president de cada comunitat serà l'autoritat delegada en el tram final de la desescalada.

En la meua intervenció, he abordat 7 qüestions:

En **1er** lloc: hem de preparar-nos per a com gestionar possibles rebrots, ara localitzats i en el futur generals. Perquè el seu impacte seria molt dur en termes sanitaris i també en termes econòmics.

En **2on** lloc: la unitat d'acció que hem demostrat en este temps s'ha revelat eficaç i positiva. Per això, he subratllat que tot excés de crispació i confrontació política comporta efectes molt negatius. El que Espanya necessita, ara i en el futur, és potenciar la unitat.

En **3er** lloc, i en eixe sentit, he proposat institucionalitzar la Conferència de Presidents autonòmics, perquè ha sigut un mecanisme molt positiu de plantejar iniciatives comuns, i institucionalitzar també totes les conferències sectorials.

Esta cooperació d'esperit federal ha d'enfortir-se per als reptes que venen i que no només competen a les Comunitats Autònomes.

En **4rt** lloc, i a eixe respecte, he proposat al Govern 4 Plans Estatals.

- Un Pla d'Infraestructures.
- Un Pla d'Energies Renovables.
- Un Pla de Vivenda.

· i Un Pla per a la indústria de la Mobilitat.

És necessari donar suport decidit i ambiciós al sector de l'automòbil. Per l'ocupació que crea, pel desenvolupament econòmic i la innovació que genera, i per la seua implicació en la lluita contra el canvi climàtic.

Si els cotxes són el principal agent de la contaminació a les ciutats, hem de reduir-ho fomentant la Renovació Ecològica del Parc Automòbil, no només dels vehicles elèctrics, i amb l'impuls del transport públic, un dels més afectats en esta pandèmia.

En **5é** lloc, he demanat un Marc Legal per a la Reactivació que permeta, amb seguretat jurídica, flexibilitzar lleis per a activar la inversió pública i privada.

En **6é** lloc, he celebrat l'aprovació de l'Ingrés Mínim Vital per l'enorme rellevància d'este acord. És un gran pas avant per a corregir les desigualtats entre persones.

He destacat la necessitat de què hi haja coordinació entre Administracions per a què l'ingrés arribe als seus beneficiaris de la manera més eficaç possible.

La Generalitat demanarà un conveni per a què, el més prompte possible, puguem cogestionar este Ingrés Mínim Vital.

Ara, com he assenyalat a la Conferència de Presidents, allò més urgent i important són els ciutadans, més que qui administra un servei o prestació.

I més important encara: allò fonamental és garantir, a mig termini, el dret al treball de tota la ciutadania.

Eixe ha de ser el nostre objectiu: crear ocupació.

En **7é** i últim lloc, i com a idea central, he defensat la necessitat d'acabar amb les desigualtats entre territoris. Tots hem de tindre la mateixa capacitat d'esforç per a fer front a la recuperació.

No podem permetre una reconstrucció d'Espanya a velocitats distintes per una desigualtat d'origen que accentue, més encara, la desigualtat de renda.

Hem de transitar cap a l'equitat i per això he insistit en la necessitat d'un finançament autonòmic just.

*** Bé. Este és el resum de la Conferència de Presidents i Presidentes autonòmics d'este matí. Ara quede a disposició de les seues preguntes.

Intervenció 7 juny

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta compareixença.

Abans d'informar del contingut de la Conferència de presidents celebrada este matí vull abordar 3 qüestions prèvies. En matèria de salut, de canvi de fase, i de recursos que guanyem per a la recuperació econòmica.

1. [Intro]

Esta setmana ha sigut decisiva en l'evolució de la pandèmia a la Comunitat Valenciana.

El dilluns vam fer un pas molt important, amb totes les comarques a la Fase 2, i el resultat ha sigut realment esperançador.

Hem tornat al carrer, als comerços, al treball.

Hem canviat de municipi i hem augmentat les reunions socials, amb totes les precaucions necessàries.

I tot això no s'ha traduït en rebrots. Més bé al contrari.

El virus no se n'ha anat. És importantíssim recalcar-ho: el virus continua entre nosaltres i convivim amb ell, i és crucial que no ho oblidem. Que no ens relaxem ni ens confiem. Però la seua presència va clarament en retrocés, com demostren els següents paràmetres:

2. [Dades sanitàries]

- Esta setmana no hem hagut de lamentar cap mort durant cinc dies, una circumstància inèdita en 3 mesos.
- En 470 municipis valencians, el 87% del total, no s'ha registrat cap cas positiu en dues setmanes.
- L'estudi que analitza la presència del virus en aigües residuals ens mostra que el coronavirus pràcticament ha desaparegut. I la previsió és que durant la pròxima setmana ja serà indetectable.
- L'índex bàsic de reproducció, que ens assenyala els contagis secundaris per cada infectat, es troba estable entorn de 0,7.
- A més, tan sols el 0,9% de les proves PCR donen positiu. Menys de l'1 %.

- El nou estudi de seroprevalència mostra com el número de contagis a la Comunitat Valenciana ha sigut inferior a la meitat que la mitjana espanyola.
- Per últim, la situació hospitalària ha canviat d'una manera radical:

Ara hi ha 140 persones hospitalitzades per Covid a tota la Comunitat Valenciana. Només 140, quan vam arribar a 2.200 hospitalitzats. I únicament 17 estan en les UCI, una tercera part menys que fa una setmana. A tots ells els envie una forta abraçada i el meu desig d'una recuperació ràpida i satisfactòria.

[3. Fase 3]

Per tot això, per l'evolució positiva dels paràmetres sanitaris, demà dilluns presentarem la documentació per a què tota la Comunitat Valenciana passe a Fase 3 la setmana següent, a partir del dilluns 15 de juny.

Serà l'últim tram de la desescalada. I el farem amb les màximes garanties sanitàries. Sense haver corregut més apressa del que devíem. Donant, a més, una imatge de seguretat, rigor i màxima prudència.

Perquè estem convençuts d'una cosa: ser prudents ara és garantia d'una recuperació econòmica més ràpida i robusta. Eixa imatge combinada de rigor i seguretat serà un actiu fonamental per a la reactivació del turisme. I ho farem amb una estratègia que és més que un eslogan: "Mediterrani viu i segur".

Això ens farà més forts, més atractius, més dignes de confiança per liderar el turisme nacional, que serà el principal turisme d'enguany.

[4. Fons No Reemborsable]

D'una altra banda, i com a principal assumpte de la jornada, el president del Govern ens ha detallat hui els nous criteris del Ministeri d'Hisenda per a repartir entre les comunitats els 16.000 milions d'euros del Fons No Reemborsable. Hi haurà:

- 9.000 milions per a Sanitat
- 2.000 per a Educació
- 5.000 per a tancar el forat de recaptació

Els nous criteris atenen les nostres reivindicacions perquè atorguen un major pes a les variables poblacionals.

Hem passat del 34 al 50 % la part que es reparteix per població. Això beneficia de manera important a la Comunitat Valenciana.

De fet, som la segona autonomia que més recursos obté amb el nou criteri de repartiment.

És un canvi rellevant, encaminat a una major justícia, que valorem de manera molt positiva després de les nostres peticions en eixa línia.

En relació a la nova proposta plantejada pel Ministeri d'Hisenda:
El primer bloc es correspon amb la despesa sanitària. Ací s'ha augmentat considerablement el pes de la variable demogràfica:

- En un primer tram d'este bloc sanitari (de 6.000 milions) a percebre al juliol, el pes poblacional ha passat del 20% al 35%.
- En el segon tram sanitari (3.000 milions) a percebre al novembre, el pes poblacional ha passat del 40% al 45%.

El segon bloc és l'educatiu. La Generalitat celebra la incorporació d'un bloc educatiu de 2.000 milions per a compensar l'esforç en educació al que ens obliga la pandèmia. Precisament esta ha sigut una reivindicació defensada des de la Generalitat en l'àmbit del diàleg sectorial entre la conselleria i el ministeri d'Educació.

En este bloc educatiu, els diners es repartirà únicament amb variables demogràfiques, com demanàvem nosaltres.

El tercer bloc d'este Fons No Reemborsable va destinat a cobrir la caiguda dels ingressos propis.

Ací, el que proposa la Generalitat passa per atendre els següents paràmetres:

- La recaptació efectiva en tributs cedit, penalitzant aquelles actuacions regionals que provoquen un clar "dúmping fiscal" entre CCAA.
- L'esforç fiscal realitzat per cada comunitat. I en concret, valorar la recaptació que fa cada autonomia.

Dins d'este bloc s'ha incorporat un nou tram de 800 milions destinats al transport públic. Esta novetat, que satisfà la nostra demanda al Ministeri d'Hisenda, compensarà la caiguda d'ingressos i de viatgers en metro, rodalies i transport interurbà, uns serveis finançats per les comunitats.

En resum: el nou disseny del Fons No Reemborsable atén les nostres reivindicacions i ens ajudarà a superar millor els compassos inicials de la recuperació.

És una prova més de què el diàleg és l'element imprescindible per a què la cogovernança entre el Govern i les comunitats funcione i, així, millore la vida de la ciutadania.

Ara, el que hem d'impulsar sense dil·lació és la reforma del finançament autonòmic que tant ens discrimina als valencians i les valencianes.

Ens va el futur en eixa reforma.

I la Generalitat estarà on sempre ha estat: en la reivindicació, ferma i constant, dels recursos que ens pertocuen per a garantir el nostre progrés, el nostre benestar, el nostre futur. Ara, més que mai.

***** [5].** I molt lligat amb això, faré a un breu resum de la meua intervenció a la Conferència de presidents i presidentes.

En ella, he proposat 3 grans debats estatals que, en la meua opinió, cal abordar de manera immediata:

- En primer lloc, el del finançament:

He agraït la major sensibilitat del Ministeri d'Hisenda amb la Comunitat Valenciana, perquè ara, en liquidesa, tenim més recursos i ens arriben abans per poder pagar el que deguem a famílies i proveïdors.

Però he reclamat que no s'abandone el debat de l'infrafinançament. Perquè és un debat indefugible de justícia i d'igualtat entre ciutadans. Un debat necessari per a garantir una recuperació equitativa i no a velocitats distintes.

- En segon lloc, un debat sobre la fiscalitat:

Les comunitats no podem desertar de la nostra obligació impositiva i fiscal. Hem de ser corresponsables. Per això, és imprescindible un debat rigorós sobre fiscalitat que acabe amb privilegis i discriminacions que perjudiquen al conjunt. No podem estar permanentment exigint més recursos al Govern i, després, que algunes comunitats autònomes con complisquen amb la corresponsabilitat fiscal.

- I en tercer lloc, he demanat un debat sobre l'educació i un altre sobre el transport públic:

→ Sobre l'educació: és un servei essencial de l'Estat del benestar i fa falta un debat comú en este nou temps. No només sobre l'inici del pròxim curs, i totes les dificultats que comporta, sinó un debat a fons. Perquè l'educació ha d'ocupar un lloc central en l'ideari d'este nou temps.

→ Sobre el transport públic: és un factor clau per a la igualtat que reequilibra la nostra societat i ajuda a la cohesió social i al combat contra la emergència climàtica.

Per últim:

He plantejat la necessitat d'un pla estatal de reindustrialització, amb especial atenció al sector de l'automòbil que no sols atenga a l'elèctric, sinó també als vehicles que han reduït molt la seua capacitat de contaminació.

També he proposat plans compartits de turisme i de vivenda.

En eixe sentit, plantege un programa estatal de deduccions fiscals per reformar i rehabilitar vivendes. I també la creació de línies per a subvencionar estes reformes en entorns estratègics, com són els municipis en despoblament de tota Espanya. Així combinaríem tres prioritats:

- impuls a l'ocupació en el sector de la construcció
- revitalització rural
- i sostenibilitat.

*** Fins ací el resum de la conferència. Moltes gràcies, i quede a disposició de les seues preguntes.

Declaració institucional / Decret Fase

o. Intro

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta declaració institucional amb motiu del pas de tota la Comunitat Valenciana a la Fase 3.

Abans d'explicar en detall tots els canvis que es produiran a partir de dilluns, em permetran que m'adrece directament a la ciutadania.

[1. Gràcies]

Valencianes i valencians:

Hem viscut un moment històric.

Un període extraordinari amb moltes vides perdudes que portem i portarem en el record.

Però també ha sigut un temps que ens ha unit més davant l'adversitat. Com una gran família guiada per la responsabilitat i la solidaritat col·lectiva.

Ho he dit en els moments més difícils de la pandèmia:

La Generalitat ha tingut el millor equip que mai ha somiat cap Govern: 5 milions de persones que s'han sacrificat pels demés.

- L'Esperit de les 8 de la Vesprada als balcons.
- Els dibuixos esperançadors a les finestres.
- El compliment estricte del confinament, amb un 92 % de valencians que s'han quedat a casa i que, fent això, han salvat 42.000 vides.

Tot eixe llegat d'esforç, fraternitat i ajuda mutua –estic convençut– serà l'actiu que farà alçar la nostra terra. Serà la clau que ens òbriga tots els panys del futur immediat.

Ho hem fet, a més, sense crits, ni enfrontaments ni crispació. I done les gràcies a tots els que així ho han fet possible: tots els agents polítics, sindicals, empresarials, institucionals, i a tota la societat valenciana en general. A tots els torne a agrair la seua actitud des del primer dia.

El fruit ha sigut un clima col·laboratiu de lleialtat al nostre poble i de respecte a l'immens esforç de la societat.

Eixa ha sigut la via valenciana: responsabilitat, diàleg i acció, sabent que ningú ho fa tot bé i que la disculpa i la humilitat són ara més necessàries que mai.

[2. Sanitat]

Ara entrem en un nou escenari.

A partir del dilluns experimentem un canvi substancial: Tota la Comunitat Valenciana entra en la Fase 3.

Serà l'última etapa del túnel que ha travessat tota la pandèmia i que ens ha de conduir cap a una Normalitat Millorada.

Una Normalitat Millorada que incorpore les lliçons apreses i aprofite les oportunitats creades.

En este procés de transició, estem superant cada fase tal i com volíem: amb una progressió robusta i sòlida. Xafant sempre sobre segur i no donant passos arrere.

Miren:

A primers d'abril, tinguérem més de 2.200 hospitalitzats i 386 ingressats en UCI

Fa un mes, vam iniciar la Fase 1 amb 344 hospitalitzats i 56 malalts en UCI.

Fa només 15 dies, començàvem la Fase 2 reduint a la meitat eixos indicadors hospitalaris. A la meitat.

I ara, dos setmanes després, anem a encetar la Fase 3 amb una situació sanitària molt esperançadora: sumem ja més de 13.400 recuperats, i tenim als hospitals 115 persones, només 14 d'elles en UCI.

A elles, i a les seues famílies, els envie tot el meu ànim per a què superen la situació que estan patint.

[3. Fase 3 Avançada]

Per tot això, i gràcies a l'esforç personal de la població valenciana, ara comencem la Fase 3.

La Generalitat recupera totes les seues competències que havien estat suspeses de manera temporal per l'estat d'alarma.

La presidència de la Generalitat Valenciana passa a ser l'autoritat competent delegada durant l'última setmana amb estat d'alarma.

I per a pilotar este tram final de la desescalada, hui es publicarà al Diari Oficial de la Generalitat Valenciana el decret que regula les normes que entren en vigor a partir de la mitjanit del diumenge al dilluns.

Este decret, que serà públic a les dos d'este migdia per donar el major marge de temps per a adaptar-se, detalla els canvis en tots aquells àmbits que ara tindran una menor restricció. Són 53 articles i 6 disposicions que, pel format d'esta declaració, resumiré amb els aspectes més rellevants.

Abans, tanmateix, vull subratllar l'esperit que impregna tot el decret. El govern valencià, recuperant ara la seua capacitat de decisió, ha decidit dissenyar una Fase 3 Avançada.

Una Fase 3 Avançada, més oberta que la normativa del Ministeri de Sanitat, que amplia de manera significativa els aforaments màxims d'ocupació en establiments i instal·lacions, i que augmenta la dimensió dels grups en els que es poden exercir desterrminades activitats.

Per què ho fem així?

Perquè ha arribat l'hora d'alçar-nos. I d'alçar-nos amb determinació.

Junts hem salvat vides. 42.000 vides. Ara ens toca salvar treballs, salvar empreses, salvar el nostre futur.

L'emergència sanitària està controlada, i allò que en este moment ha d'ocupar-nos en el front de la salut és estar preparats davant de possibles rebrots. I, sobretot, evitar-los. Evitar els rebrots. I actuar amb contundència i rapidesa davant qualsevol eventualitat.

Ara, adoptant amb responsabilitat totes les mesures de prudència, higiene i protecció necessàries –com està fent la ciutadania–, ha arribat el moment de flexibilitzar al màxim les restriccions.

Ara toca aflluitar les restriccions que han limitat la vida familiar i social de la ciutadania i que han impedit, o retallat de manera considerable, l'activitat dels comerços, d'autònoms i empreses valencianes amb el consegüent perjudici econòmic.

Per això, esta Fase 3 Avançada que ha dissenyat la Generalitat amplia els aforaments màxims d'ocupació en establiments i instal·lacions i els passa del 50 % proposat, al 75 % amb caràcter general. També les capacitats màximes en actes a l'aire lliure augmenten respecte al criteri genèric.

Això es traduirà en un major dinamisme, i farà més rendible l'activitat de nombroses iniciatives:

- de les botigues als teatres;
- dels salons de banquets als centres comercials;
- dels hotels a les piscines;
- de les fires comercials als monuments visitables del nostre territori.

Més avant ho desgranaré amb major detall.

Un segon aspecte general és que la distància social mínima passa a ser d'un metre i mig. En cas que no es puga mantindre eixa distància interpersonal de seguretat, serà obligatori l'ús de la mascareta. Així mateix, desapareixen totes les franges horàries.

A més a més, destaque un tercer aspecte general, no per conegut menys esperat. A partir de la mitjanit d'este diumenge al dilluns, desapareixen les restriccions a la llibertat de moviments per totes les nostres comarques. Tal i com havíem demanat, conformem una unitat territorial i tots els ciutadans podrem moure'ns amb llibertat plena de nord a sud i d'est a oest de la Comunitat Valenciana.

Sé que molta gent ho estava esperant amb ànsia. I és normal. Per això, els done les gràcies especialment --per la paciència, per la comprensió i per la responsabilitat mostrada-- a aquelles persones que tenen la família o una segona residència en una altra província de la Comunitat Valenciana i que porten quasi 100 dies sense poder vore als seus familiars, o sense poder utilitzar la seua altra vivenda. Gràcies.

[4. Decret]

Bé, passe ara a detallar el contingut del decret que ara després signaré i que entra en vigor este dilluns a tota la Comunitat Valenciana.

Com abans he posat de relleu, és un decret extens amb un total de 53 articles i 6 disposicions.

Tanmateix, ací faré només un extracte de les noves condicions que afecten a les activitats i als assumptes d'abast general. I ho faré agrupant-los en 3 grans blocs:

- Social i educatiu
- Comercial i econòmic
- i Cultural i lúdico-esportiu.

** (I.) Comence per l'àmbit social i educatiu.

Les restriccions aplicables a cerimònies, rites i **actes socials** es flexibilitzen, de manera accentuada i capdavantera a Espanya. I queden així:

- Bodes: al 75 % de l'aforament de l'espai.

- Velatoris: amb 25 persones màxim
- Comitives d'enterro: fins a 50 persones.
- i Cerimònies religioses: fins al 75 % de l'aforament del lloc de culte.

→ Entre les mesures **educatives** del decret, en destaquem 3:

- En l'educació infantil, es permet la reobertura, a partir del 19 de juny, de les escoles infantils de titularitat municipal i privades de 0 a 3 anys.
- A Primària, Secundària i Batxillerat s'inclou l'obligació d'oferir tutories presencials a les famílies. També s'introdueix la realització d'activitats presencials, en grups reduïts, per a l'alumnat que es presente a les proves d'accés a la Universitat.
- A l'àmbit universitari, es reprén l'activitat presencial de les pràctiques externes en les condicions que estableix el decret. Per exemple: no s'autoritzaran pràctiques formatives en empreses immerses en un EROTO o un ERO.

**** (II.) Desgrane, a continuació, les accions en un bloc més econòmic:**

→ En el capítol relatiu al **comerç**, la Generalitat aposta per contribuir a una reactivació més ràpida.

- L'ocupació interior dels comerços de la Comunitat Valenciana podrà augmentar, a partir del dilluns, al 75 % del seu aforament.
- Als mercats ambulants, es podran instal·lar fins al 75% dels llocs.
- i en els centres comercials es permetrà ocupar fins al 75 % de l'aforament a cada local comercial. Es poden fer rebaixes, però evitant aglomeracions a la porta.

→ En un aspecte més **professional**:

- A les fires comercials celebrades dins d'institucions firaes, es podrà arribar al 75 % d'aforament de cada pavelló o stand.
- Torna la celebració de congressos, trobades, reunions de negoci i conferències amb un màxim de 100 persones.

→ A l'apartat de **restauració, hostaleria i hotels** entren canvis destacats:

Sabem que és un sector que ha patit molt les conseqüències de la pandèmia. I a partir de dilluns, les restriccions disminueixen amb força a tot el territori valencià:

- Dins dels bars, cafeteries i restaurants, es permet fins al 75 % del seu aforament i torna a estar autoritzat consumir a la barra, amb la distància de seguretat d'un metre i mig. I a les terrasses, el 100 % de les taules autoritzades, amb 2 metres de distància entre taules i sense que cap taula supere les 20 persones.
- També es permet la reobertura al públic de discoteques i bars d'oci nocturn. Però amb més restriccions: a un terç del seu aforament (com marca el ministeri) i sense poder ballar. És un punt que considerem d'especial risc en este procés de desescalada.
- Quant als hotels i altres allotjaments turístics, es reobrin les zones comunes al 75 % i l'ocupació general s'eleva al 75 % de la seua capacitat legal.
- Per últim, la reobertura de locals de joc i apostes queda limitada --com proposa el Ministeri de Sanitat--, al 50 % de la seua capacitat legal.

**** (III.) Resumisc ara l'últim gran capítol: el referit als àmbits cultural, d'oci i esportiu.**

→ En l'àmbit **cultural**, s'introdueixen novetats importants que amplien la capacitat i l'activitat potencial d'un sector que necessita posar-se en peu quan abans millor:

- Les biblioteques, en este temps d'estudi per a exàmens, permeten les activitats culturals i d'estudi en sala fins al 75 % del seu aforament. Si no es pot mantindre la distància de seguretat, amb mascareta.
- Les visites a museus, sales d'exposicions i monuments s'amplien fins al 75% de la seua capacitat, amb grups de 20 persones màxim.
- L'activitat de cinemes, teatres, auditoris, circs i espais similars passa a tindre autoritzada una ocupació del 75% del seu aforament, i amb un màxim de 800 persones quan siguen espectacles a l'aire lliure.
- En el cas de les activitats de les places de bous i altres recintes taurins, el límit d'ocupació serà del 50%, com estableix el Govern d'Espanya.

→ A l'apartat de l'**Oci**, destaque 3 mesures:

- Es reobrin els parcs recreatius infantils.
- Es permeten les escoles d'estiu amb limitacions: al 75% de la capacitat habitual de l'activitat, amb un màxim de 250 participants a l'aire lliure o de 100 en espais tancats, i sempre en grups de 15 persones màxim.
- i Les piscines d'ús recreatiu dels nostres municipis poden obrir amb un aforament permés fins al 75% de la seua capacitat. També podran obrir, en les mateixes circumstàncies, les piscines comunitàries d'edificis o urbanitzacions, així com les piscines d'hotels i allotjaments turístics. No es podran utilitzar les fonts d'aigua del recinte, i caldrà una neteja i desinfecció a fons en vestidors, banys, tumbones i altres elements.

I amb una vessant més turística vinculada a l'oci, subratlle dos mesures:

- D'un costat, els zoològics, aquaris, embarcacions turístiques, centres recreatius i les atraccions de fira poden acollir usuaris fins al 75 % del seu aforament.
- De l'altre costat, es poden fer guies turístiques amb grups de 20 persones.

→ Per últim, passe al bloc **Esportiu**:

L'activitat esportiva, que durant molt de temps ha estat prohibida o restringida a franges horàries, cobra ara un nou impuls. El confinament no era neutre, ni mental ni físicament. I ara necessitem tornar a l'exercici de la manera més intensa que permeten les indicacions sanitàries.

Així, des del dilluns:

- En les activitats esportives de naturalesa a l'aire lliure, com senderisme, ciclisme, muntanyisme o escalada, es podran practicar lliurement dins del territori de la Comunitat Valenciana en grups de fins a 50 persones.
- En instal·lacions esportives i centres esportius tancats, l'aforament màxim serà d'un usuari per cada 4 metres quadrats.
- També es permeten les competicions federades de modalitats esportives individuals sense contacte físic, i de modalitats esportives per parella.
- Les piscines esportives obriran amb una capacitat d'un usuari per cada 4 metres quadrats de superfície de làmina d'aigua.

****** El compliment efectiu de totes este mesures que acabe d'explicar estarà vigilat pels cossos de policia local i autonòmica, en els seus respectius àmbits de competència.

Tanmateix, apel·le --una vegada més-- a la responsabilitat individual i col·lectiva de la població.

5. Final

M'han escoltat dir que este temps extraordinari exigeix prudència i esperança.

La prudència hem de mantindre-la. Sense abaixar la guàrdia. Sense confiar-nos. Perquè el virus continua ahí fora: menys present, és cert, però està ahí fora.

Qualsevol relaxació ens podria tornar a la part més fosca del túnel. I això –per raons sanitàries, econòmiques i de moral– no ho podem consentir. No ho anem a consentir.

Ara, en paral·lel a la prudència, és el temps de l'esperança. De posar en peu, de nou, la nostra terra i a la nostra gent.

Ahí està l'exemple dels sanitaris i les sanitàries. De les caixeres de supermercat en les hores més difícils. Del personal de neteja o dels camioners que ens aprobeïen i s'exposaven a un major risc de contagi a canvi de salaris modestos.

Ahí està l'exemple de tot un poble que ha salvat 42.000 vides –tants habitants com té Alzira– assumint que havia de fer el que tocava.

Estic convençut de què un poble que ha resistit dos mesos d'estricta confinament és capaç de tot.

Després demà entrem en la fase 3, la recta final d'esta dura etapa. Sé que continuarem amb la mateixa actitud:

- Amb Responsabilitat individual
- Solidaritat col·lectiva
- i confiança en nosaltres

Ho reitere: hem avançat fins ací –on ningú imaginava que estaríem fa només dos mesos– gràcies a la conducta de la societat, que ha sigut plenament conscient del seu paper històric. I que ha donat una lliçó a qui la vullga escoltar.

Valencians, valencianes: el treball gros ha sigut vostre.

De nou, i per sempre, moltes gràcies.

Intervenció 14 de juny

0.

Bona vesprada a totes i a tots i gràcies per seguir esta compareixença.

Vull donar-los compte de la 14ª Conferència de presidents i presidentes autonòmics celebrada este matí, que serà l'últim encontre telemàtic d'este període extraordinari, segons ens ha comunicat hui el president del Govern. La pròxima conferència autonòmica, centrada ja en la recuperació econòmica i social, ja serà en format presencial i se celebrarà a finals de juliol.

1.

Han sigut 14 setmanes de reunions dominicals que mostren que Espanya pot funcionar d'una manera més col·legiada, més compartida, més federal. Tots hem treballat junts malgrat les discrepàncies. Amb independència de les distintes mirades territorials o ideològiques de cadascú, açò ha sigut un aprenentatge col·lectiu marcat per la bona actitud. Sense anar més lluny, hui, per exemple:

- Hem vist al president andalús agrair l'esforç del Govern i la dedicació del Ministeri de Sanitat.
- Hem vist a la presidenta balear recolzar la petició valenciana de crear un Centre Estatal de Salut Pública.
- O hem vist al president galec explicitar la seua adhesió a la proposta valenciana de què el pla d'automoció vaja més enllà del suport als vehicles elèctrics.

És a dir, un clima de col·laboració on no té cabuda la crispació que veiem en altres àmbits polítics i que mai estan justificats. I molt menys ara.

Estos encontres autonòmics han sigut una lliçó per al futur. Una lliçó de cooperació, cogovernança i corresponsabilitat. La pandèmia ens ha mostrat la urgència de millorar el funcionament del projecte col·lectiu i plural que és Espanya.

La defensa de la diversitat no està, ni molt menys, renyida amb la unitat d'acció en qüestions primordials.

2.

Demà comencem l'última setmana amb Estat d'Alarma. Ha sigut un instrument legal contundent, però molt útil, perquè amb el confinament a casa i les restriccions a la mobilitat s'han salvat a Espanya 450.000 vides, segons un estudi de l'Imperial College de Londres.

Com saben, tota la Comunitat Valenciana inicia demà la Fase 3, el tram final d'este llarg túnel d'emergència sanitària.

Ahir vaig explicar totes les novetats que entraran demà en vigor i que figuren en el decret publicat per la Generalitat amb 34 hores d'antel·lació per a què tot el món puga preparar-se bé.

Eixa "Fase 3 Avançada" que ha dissenyat la Generalitat respon a la nostra voluntat decidida per impulsar la recuperació social i econòmica, i de fer-ho amb la major determinació i efectivitat possibles. Perquè ha arribat l'hora d'alçar-nos.

Això ens obliga a reforçar la prudència, a ser encara més responsables. Responsables en tots els sentits.

D'un costat, al que ja sabem: mantindre la distància de seguretat de metre i mig, utilitzar la mascareta quan siga obligatori i reforçar la higiene. El virus està controlat, però continua ahí fora. No se n'ha anat.

De l'altre costat, responsabilitat en un aspecte que ara cobra major rellevància. Hem d'evitar alarmismes innecessaris.

Miren: anem a conviure amb el virus, sense tindre vacuna, durant alguns mesos. I seguiran havent contagis, algunes hospitalitzacions, i potser, malauradament, la pèrdua d'algunes vides de manera puntual. Com passa també en moltes altres malalties o en els accidents de trànsit o laborals. Perquè la societat sense riscos no existeix.

Però és important no exagerar ni alarmar a la població en les pròximes setmanes, perquè això danyaria la nostra imatge i ens crearia una inseguretat nociva per al procés de recuperació.

Recordem: quan vam començar la Fase 0, i van circular algunes imatges de les primeres eixides de la gent al carrer, van ploure vaticinis de què això es traduiria en rebrots en dos setmanes. No va passar. Perquè la immensa majoria de la gent va ser responsable. I estic convençut de què continuarà sent-ho.

No hem de perdre la por al virus, però tampoc deixar que la por s'apodere de nosaltres.

Continuarem amb transparència màxima, informant sobre tots els casos, i mantinguent la capacitat de detecció i d'atenció ràpida. Sense relaxar l'exigència. Mantinguent la tensió sanitària per donar resposta a qualsevol situació sobrevinguda.

Però no ho oblidem: Hem anat superant fases, afluixant les restriccions socials, laborals i econòmiques, i tot ha anat a millor.

3.

És important prendre consciència d'allò que hem superat.

Vam tindre 2.189 hospitalitzats: hui en tenim 110.

Vam tindre 386 ingressats en UCI: hui en tenim 13

Els avance que ahir no vam registrar cap mort per COVID a la Comunitat Valenciana.

La situació ha canviat d'una manera radical. De fet, el perfil del malalt de coronavirus és el d'una persona que s'ha recuperat. Una persona que ha aconseguit superar la malaltia.

4 de cada 5 diagnosticats s'ha curat ja.

- En dos dies s'han donat més de 300 altes.
- Hem donat mil altes hospitalàries només en esta setmana.
- I el total de persones recuperades ja supera les 13.700.

Per tant: en el terreny sanitari, xafem sobre segur.

Ara és el moment d'intensificar la recuperació.

4.

El president del Govern ens ha traslladat hui 3 notícies que recullen algunes de les principals propostes sol·licitades per la Generalitat en conferències anteriors.

- La primera: S'avança al 21 de juny l'apertura de les fronteres internacionals d'Espanya amb els països europeus. És a dir, al diumenge que ve. I s'alça també l'obligació de la quarentena. Això avançarà la recuperació del turisme valencià, amb tot el treball que això implica.

- La segona: Demà es presentarà un Pla estatal d'ajuda al sector de l'automoció encaminat a impulsar esta indústria i adreçar-la cap a la transició energètica. És importantíssim, i ha de permetre una transició intel·ligent i justa que faça compatible el combat contra el canvi climàtic amb la realitat de la nostra indústria.

- I la tercera: Este dijous el Govern presentarà un Pla per a dinamitzar el turisme a Espanya. És un sector que ha patit molt, que representa el 15 % de l'economia valenciana, i celebre que ara s'impulse a escala estatal, tal i com està fent la Generalitat a la Comunitat Valenciana per convertir-la en un símbol de terra segura i digna de confiança sanitària.

Demà, València serà la ciutat espanyola més gran en Fase 3. La conurbació Alacant-Elx figurarà entre les primeres. I la nostra comunitat serà la segona autonomia més poblada que accedeix a l'últim tram de la desescalada. Això és un missatge important.

En eixe sentit de la imatge que projectem, este pròxim dimecres comença a la ciutat de València la Fase Final de la Lliga ACB de bàsquet.

Seràn dos setmanes de la màxima competició a València, ciutat triada per la seua situació sanitària, hotelera i d'instal·lacions.

És un altre símbol en este procés que serà difícil i requerirà de la voluntat comuna per a eixir avant d'una manera justa, inclusiva i amb mirada de futur.

5.

I en això, enllace amb un resum breu de la meua intervenció a l'última Conferència de Presidents autonòmics d'este període extraordinari.

En 1er lloc: He demanat la institucionalització de les Conferències de presidents autonòmics. Les institucions i l'Estat Autòmic han eixit reforçats. Per això, propose avançar amb un reglament que detalle les conferències presencials, i també telemàtiques, dels presidents autonòmics. Perquè Espanya és plural, diversa i va més enllà de la M-30, i totes les mirades territorials aporten a les parts i al conjunt.

En 2on lloc: He destacat el bon acord sobre Educació entre el Ministeri i les Comunitats Autònomes, i he plantejat que es treballa en un acord similar per a l'àmbit de la Universitat. Em preocupa la tornada a la Universitat, i crec que ha d'ocupar més el debat i l'acció política en este període.

Em 3er lloc: He proposat una acció preventiva contra la grip comú que vindrà a la tardor. En concret, ha proposat que es faça una vacunació generalitzada dels sectors poblacionals més afectats en una acció conjunta entre el Ministeri de Sanitat i les CCAA, així com que aqueixa vacunació s'avance a les dates habituals en la mesura que siga possible segons els experts.

En 4rt lloc: Davant la imminent aperturas de fronteres internacionals, he reiterat que s'articule un protocol europeu sanitari que fixe unes normes comunes per als països de la Unió Europea. Això és fonamental.

En 5é i últim lloc: he reclamat que es resolga l'infrafinançament d'algunes comunitats com la valenciana. Però no tan sols per nosaltres. És necessari configurar ja un sistema que garantisca la suficiència, l'equitat i la corresponsabilitat de les Comunitats Autònomes. No podem eixir a velocitats diferents de la crisi que la pandèmia va a ocasionar.

*** Bé. Este és el resum de la Conferència de Presidents i Presidentes autonòmics d'este matí. Ara quede a disposició de les seues preguntes

Apèndix

Ximo Puig

President de la Generalitat Valenciana

1. Europa. El embrión de la actual Unión Europea surgió de las cenizas de una guerra para evitar otra. Ahora estamos, de facto, en una situación de guerra: en estado de alarma, confinamiento domiciliario, cifras de muertos y hospitalizados propias de una guerra, y la previsión de funestas consecuencias económicas y sociales para familias, trabajadores, autónomos y empresas. Por ello, Europa debe ser fiel a su origen. No caben políticas erráticas, graduales o timoratas. La calculadora debe volver al cajón. No basta con avales, con aparcar el rigor fiscal o con rescates condicionados. Urge una emisión de deuda pública europea. Hay que mutualizar esta desgracia con los eurobonos. De las posguerras se sale con un Plan Marshall. Es imprescindible un Plan Marshall europeo de reconstrucción. Es ilógico afrontar una crisis global sin respuesta global. Ante esta desgracia mundial que va a afectar a todos los países europeos, la UE debe contestar a una pregunta: ¿Somos un club de 27 mercados o una gran familia de 446 millones de personas que atraviesa su peor momento en 75 años? De su respuesta dependerá el futuro de la Unión. Y la suerte de millones de europeos.

2. En el frente. En esta guerra, la primera línea no la ocupan militares ni armamento, sino hospitales y profesionales de la sanidad. Nuestro «ejército», en ese sentido, se ha demostrado de una fortaleza admirable. Era el momento de demostrar las primeras promesas del juramento hipocrático de la profesión médica: «Prometo solemnemente dedicar mi vida al servicio de la humanidad» y «Velar ante todo por la salud y el bienestar de mis pacientes». Así lo están haciendo. Todo el personal sanitario merece más que nuestro reconocimiento. Merecen las mejores condiciones para poder desempeñar su crucial trabajo de salvar vidas. En eso estamos. Con todo lo que podemos hacer en estas difíciles circunstancias. Sin escatimar en nada. Sin conformarnos con el material que nos pueda llegar. Todo es siempre mejorable, por supuesto. Pero son nuestra prioridad. Al resto de personas que también están trabajando para que la sociedad pueda continuar con lo básico, gracias. Recordemos que detrás de la mirada agradecida que dedicamos a una cajera de supermercado está el agricultor, la cooperativa, el transportista, el empleado de la gasolinera, el

personal de limpieza y una larga cadena que hacen posible nuestro aprovisionamiento.

3. Retaguardia. Los tópicos pesaban sobre un pueblo en apariencia disoluto y laxo con normas estrictas. Justo ha ocurrido lo contrario. En este momento, la ciudadanía ha demostrado su responsabilidad. La guerra, en tiempos de paz, también exige del compromiso individual. De todos y todas. Quedarse en casa, aunque cada día pueda resultar más pesado, es el gesto que enorgullecerá a un pueblo entero cuando pase esta crisis. Hacer lo que hay que hacer. Nadie puede fallar. Nadie puede incumplir su misión para romper la cadena de contagios y proteger a los demás. Porque fallaría al conjunto de la sociedad. El presidente de la región italiana de Emilia-Romagna, Stefano Bonaccini, me lo recalcó esta semana: la clave, en este momento del confinamiento, es no relajarse lo más mínimo. Aislados, venceremos. Desde la resistencia. Desde el civismo.

4. Aliados. Muchísimos empresarios y empresarias de nuestro país han demostrado estar a la altura del momento. Han ofrecido sus hoteles, sus transportes, la reconversión de su producción en material sociosanitario, su dinero. También autónomos y profesionales han tenido la iniciativa de ayudar con sus propios y esquilados medios. Que nadie lo olvide después. No solo crean riqueza; crean lazos que unen a una sociedad.

5. Mayores. Son los que más están pagando el coste de esta guerra contra el virus. Nueve de cada diez fallecidos tienen más de 75 años. Tantas muertes en residencias nos invitarán a hacer una reflexión conjunta y más humana sobre la vejez en nuestra sociedad. Algunos, por los protocolos de seguridad establecidos, han tenido que morir sin poder despedirse de sus familiares. Solo con imaginarlo, ese momento resulta terrible e inhumano. Es lo que más debemos lamentar: el adiós de quienes levantaron, con su esfuerzo, nuestro Estado del bienestar.

6. Unidad. Lo he agradecido personalmente y en público. Lo vuelvo a hacer. Todo el arco parlamentario está y debe estar a la altura del momento. Por supuesto que pueden discrepar, preguntar, sugerir. Faltaría más. Pero saben que la situación actual requiere de unidad de acción. Unidad de país. Unidad social. No podemos permitirnos lo contrario; sería una frivolidad imperdonable. Lo leí hace poco: habíamos olvidado todo aquello que nos une de verdad. No lo olvidemos enseguida.

7. El día después. Esto pasará. Lo sabemos. Pero habrá que extraer lecciones. Sobre la necesidad de fortalecer unos servicios públicos que puedan dar respuesta a estas situaciones sobrevenidas. Sobre la necesidad de que la comunidad esté por encima del individualismo. Sobre la necesidad de que lo urgente en el día a día de cada cual no eclipse lo realmente importante: salud, familia, amigos. Pronto volveremos a abrazarnos y a besarnos. Y a llenar de nuevo las calles. Hoy no lo hacemos para que ese día esté más cerca. A todos y a todas, en este momento –el momento–, gracias, fuerza y adelante.

[Article per a *La Stampa*, diari torinés líder del nord italià]

Tutti all'unisono per un Piano Marshall

Ximo Puig

Presidente della Comunità Valenciana

Non essere indifferenti.

Queste tre parole riassumono il modo europeo di stare al mondo. Un modo di appartenere a una comunità e di voler guardare al di là dell'altro. Non essere indifferenti è ciò che ci rende diversi, l'essenza stessa dell'uropeismo.

Non essere indifferenti, dalla Comunità Valenciana verso ciò che accade in Piemonte, Liguria, Emilia-Romagna o Lombardia, e viceversa. Non essere indifferenti alla morte dei nostri anziani, alla sofferenza dei malati, al dolore dei familiari, alle difficoltà e alle perdite causate a milioni di lavoratori e aziende come conseguenza dell'impatto che la pandemia del coronavirus ha avuto sulle nostre società.

L'Italia lo sa. La Spagna lo sa. Ma non solo i loro Stati; lo sanno anche, o soprattutto, le loro regioni. In questo momento di emergenza sanitaria, le regioni si trovano in prima linea, e vi si troveranno anche nella successiva fase di ricostruzione socioeconomica. Per questo, come ho chiesto mediante lettera al presidente del Comitato Europeo delle Regioni e a ciascuno dei rappresentanti delle 329 regioni e autorità locali che compongono quel comitato, è necessario far sentire la voce dei nostri cittadini. È necessario che sia ascoltata l'Europa dei popoli, dei territori più vicini alla gente.

E in queste ore critiche, quando l'Europa non può nemmeno seppellire i suoi morti con il dovuto affetto familiare e la dovuta solennità, in queste ore buie in cui l'Europa accumula in due mesi più di 30.000 morti – il triplo delle 9.387 croci bianche del Cimitero americano della Normandia –, in queste ore in cui il nostro continente subisce la più grande emergenza dalla seconda guerra mondiale, in queste ore così difficili non possiamo far altro che inviare un messaggio dalle regioni europee: la necessità che da tutte le regioni, in modo congiunto, si faccia pressione affinché l'Unione Europea intervenga con un ambizioso e straordinario piano di stimoli capace di risollevare chi uscirà sconfitto da questa crisi.

Abbiamo bisogno di un Piano Marshall europeo. Un Piano Marshall che metta a disposizione tutte le risorse e gli strumenti necessari per garantire la coesione sociale e la coesione territoriale nelle nostre regioni e impedire a chiunque di rimanere indietro dopo questo immenso colpo. Con l'emissione di un debito condiviso, con un fondo di salvataggio che faccia credito a interessi zero e senza condizioni, con una Banca Centrale Europea potente e garante, con un grande piano di investimenti in grado di far rivivere le economie doloranti di così tante regioni europee. Insomma, mediante qualsiasi misura necessaria. Perché è urgente che i nostri popoli sentano l'incoraggiamento e la risposta rapida di un'Europa unita, forte e sensibile alla sofferenza e ai bisogni dei suoi abitanti. Che siano coscienti che l'Unione Europea non è indifferente al loro dolore e alle loro tribolazioni. Che vedano come Bruxelles ascolti con lo spirito e non con la calcolatrice. Ecco quindi che l'Unione Europea deve rispondere a una domanda: siamo un club con 27 mercati o una grande famiglia di 446 milioni di persone che stanno vivendo il loro momento peggiore dagli ultimi 75 anni?

Per questo motivo, da quest'organo europeo e sentendomi come un fratello del popolo italiano in virtù della fraternità che ci concede un europeismo condiviso, invito tutte le regioni che compongono l'Unione Europea a comunicare esplicitamente alle istituzioni comunitarie il nostro sostegno a un Piano Marshall atto a risollevare le economie più danneggiate dalle conseguenze della pandemia di Covid-19.

Né la storia né i popoli europei che più di tutti soffrono questa drammatica situazione ci esimerebbero dal fare altro. Cerchiamo di essere consapevoli della portata di questa tragedia. Dobbiamo essere all'altezza del momento. E non veniamo meno alla nostra coscienza o alla coscienza collettiva europea: chiediamo un Piano Marshall dalle regioni europee.

Traducción de Antonio Boccardo

Impulso y protección:
10 lecciones de la crisis;
10 retos para la recuperación

0.

Buenos días a todas y a todos, y muchas gracias por su presencia virtual en este encuentro.

Agradezco esta oportunidad para la palabra y el debate sosegado a los organizadores y patrocinadores del Foro Club Información:

- la Universitat d'Alacant,
- Bankia,
- la Confederación Empresarial de la Comunitat Valenciana (CEV)
- y el diario Información.

1.

Estas noches pasadas pude releer uno de mis libros preferidos, "Un largo sábado", que ofrece una extensa conversación con el pensador George Steiner, el gran humanista europeo fallecido hace tres meses.

En uno de sus pasajes, Steiner rememora un recuerdo infantil muy fecundo para estos días convulsos. Un recuerdo que le acompañó toda su vida.

Tenía solo seis años y estaba en su casa parisina cuando, de repente, escuchó por la ventana a una muchedumbre gritar, repetidas veces, una frase amenazante: "Muerte a los judíos".

Corrían los años 30 y esos gritos de odio constituían, en el corazón de la Europa ilustrada, el antisemitismo que iba a preludiar el nazismo y la devastación de la Segunda Guerra Mundial.

Como los gritos no cesaban, su padre –Frederik George, de origen judío– tomó de la mano al pequeño George y le dijo una frase que marcaría la vida del autor:

"Eso se llama Historia, y nunca debes tenerle miedo".

2.

Señoras y señores:

Todos nosotros, desde hace un mes y medio, estamos viviendo la Historia, en mayúsculas. Y si nos pudiera tomar de la mano aquel padre –que quiso que su hijo aprendiera griego clásico para poder leer a Homero–, seguro que nos daría el mismo consejo: No debemos temer a la Historia.

Era válido entonces.

Era válido cuando el presidente Roosevelt pidió al pueblo americano, durante la Gran Depresión, que no cayera en el temor irracional que paraliza.

Y es válido también ahora, cuando es más urgente que nunca en nuestras vidas perder el miedo al miedo.

Solo así saldremos adelante.

3.

Ciertamente, es difícil, en mitad del bosque, ver los árboles. O, dentro del túnel, vislumbrar el paisaje entero que nos aguarda afuera.

Pero creo que es nuestra obligación ir aprendiendo sobre la marcha, asimilar lo que nos está pasando y dilucidar cuáles son las mejores estrategias para superar los obstáculos.

Por eso, y sin mayores pretensiones que la del bosquejo o el esbozo telegráfico, me gustaría aprovechar este foro para apuntar algunas cuestiones básicas que nos deja la pandemia.

Y las agruparé en dos bloques.

10 Lecciones de la crisis y 10 retos para la post-crisis.

Empezaré por las lecciones aprendidas.

4. LECCIONES

1. → Necesitamos unos servicios públicos fuertes y con capacidad de previsión y reacción rápida frente a cualquier adversidad.
En especial, necesitamos un sistema sanitario de calidad; es cuestión de vida o muerte.

Aunque vaya en contra de la racionalidad del mercado (tan irracional en ocasiones), hay que reforzar la planificación de lo imprevisto y contemplar, con más recursos, lo eventual y lo fortuito sin atenernos solo al análisis coste/beneficio a corto plazo.

2. → La responsabilidad, en la sociedad, ha de ser compartida: ni los gobiernos solos, ni los ciudadanos y los agentes sociales en solitario, podemos superar las grandes adversidades.

La corresponsabilidad ha sido el gran éxito de la respuesta colectiva en esta pandemia.

La ciudadanía se ha ganado el mayor de los respetos con su actitud responsable en estos 50 días de confinamiento.

Ahora nos toca a los Gobiernos ganarnos ese respeto.

3. → Nuestro bienestar individual depende del bienestar de la comunidad. Nos lo enseñó el poeta John Donne: "Nadie es una isla entera por sí mismo. Cada persona es una pieza del continente, una parte del todo".

Y esta enseñanza, si la interiorizamos bien, es una llave de futuro.

El individualismo y el "darwinismo social", aparte de su controvertida postura ética y moral, tienen un tope, como hemos visto.

La ayuda mutua, en cambio, es la palanca que nos acerca a esa concepción de la vida como empresa cooperativa, con mucho mayor recorrido para el desarrollo del conjunto de la sociedad.

El antropólogo Marcel Mauss habló de un triple mandato: entregar, recibir y devolver. Es una buena pauta social.

4. → No podemos depender exclusivamente de las importaciones, y menos todavía de un único mercado (como el asiático), en cuestiones que son estratégicas para nuestra seguridad sanitaria o alimentaria.

Todos los gobiernos europeos hemos tomado nota: la deslocalización extrema –únicamente guiada por el vector de la rentabilidad de una hoja Excel–, ha puesto en evidencia su falta de sentido común en ciertos aspectos.

Estoy de acuerdo con el presidente Macron en una idea: "Hay bienes y servicios que deben quedar excluidos de las leyes del mercado".

5. → Hay trabajadores y trabajadoras esenciales que antes eran invisibles. La sociedad había arrinconado en los últimos peldaños del prestigio social aquellas profesiones que no exigen un título universitario.

La enseñanza universitaria es un factor clave del proceso. Pero ahora se ha comprobado que esos profesionales son fundamentales, e insustituibles, para el engranaje del sistema.

Esta crisis nos ha mostrado nuestras debilidades, pero también nuestras fortalezas.

Nunca la necesidad de una FP robusta se había revelado tan necesaria como ahora.

6. → La protección social se ha revelado clave. Durante la crisis de 2008 a 2013, los Expedientes de Regulación de Empleo (ERE) destruyeron a gran velocidad el empleo de muchos ciudadanos.

La figura del ERTE, y su inteligente adaptación con el Estado de alarma, ha permitido que cuatro millones de trabajadores y trabajadoras estén protegidos por la Administración y que, de ese modo, sus empleos no desaparezcan.

Los ERTE (que costarán unos 18.000 millones de euros en toda España) también constituyen una válvula de escape para pimes y empresas. Sin duda, nos muestra el camino de la cohesión social para tiempos extraordinarios. A mayor protección social, más cohesión social.

7. → Gestión responsable, concertada y sin escparate.

Eso es lo que han demandado los ciudadanos.

Y ese es el modelo que deben asimilar todos los gobiernos.

Insisto:

Gestión responsable, concertada y sin escparate.

8. → Es más lo que nos une que aquello que nos separa. A los partidos políticos, a los distintos territorios que conformamos España, a sindicatos y patronal, a trabajadores y empresarios. A la sociedad en general.

La unidad demostrada en los balcones –Unidad social, Unidad de país– es el mejor reflejo de esta lección que habíamos olvidado. No lo volvamos a olvidar.

Y no confundamos la responsabilidad institucional y la unidad con la hibernación de la democracia.

Se puede –y se debe– fiscalizar, criticar, cuestionar y preguntar, y al mismo tiempo dialogar y consensuar.

Acordar no es claudicar.
Pactar no es traicionar.

9. → Hemos recibido, como especie que se creyó todopoderosa, una cura de humildad: somos vulnerables.

Y hemos constatado que este mundo tan complejo resulta, a veces, incierto. Como dice el adagio: "Lo único seguro de la Historia es su carácter impredecible".

Que nadie vuelva a poner fin a la Historia. Precisamente la Historia es el motor para la esperanza en un mundo más justo, más libre, mejor.

10. → El planeta habla. El planeta envía señales. El planeta nos interpela.

Esta lección ha sido evidente: no podemos tolerar ningún negacionismo, ni siquiera un mínimo relativismo, ante la emergencia climática.

Actuemos ya.

El derecho al trabajo y el respeto al medio ambiente: esa es la ecuación que ha de guiar nuestras políticas y la actitud de la sociedad.

5. RETOS

Paso ahora a identificar 10 retos que se abren en el horizonte a corto, medio y largo plazo:

1. → El turismo de la Comunitat Valenciana necesita un plan. Por ahí pasa uno de los ejes estratégicos del Consell.

El turismo representa casi el 16 % del PIB de la Comunitat Valenciana y llega hasta el 24 % en la provincia de Alicante.

Hay que actuar con celeridad, desde la concertación con los representantes del sector, y sabiendo lo que nos jugamos: el presente de cientos de miles de empleos, y el progreso de nuestra sociedad.

Las Comunidades Autónomas que aportamos un activo potente del superávit exterior proponemos una iniciativa turística española que sume incentivos desde una visión estratégica.

No hay que jugar con el turismo.

Pido discriminación positiva y flexibilidad para que tengamos un turismo seguro.

Mediterráneo vivo y seguro.

Es imprescindible una garantía europea que armonice la credibilidad sanitaria.

2. → Hay que evitar que los ERTE se conviertan en ERE.

Debemos ayudar a las empresas con toda la financiación posible y todas las facilidades administrativas de las que seamos capaces, siempre en el marco del diálogo social.

Miren: muchísimos empresarios y empresarias han demostrado estar a la altura del momento. Han ofrecido sus hoteles, sus transportes, la reconversión de su producción en material sociosanitario, su dinero. También autónomos y profesionales han ayudado, por voluntad propia, a pesar de las dificultades económicas que aventuraban.

Todo eso no debemos olvidarlo.

Las empresas no solo crean riqueza y empleo; crean lazos que unen a una sociedad.

3. → Tenemos que reindustrializar la Comunitat Valenciana en aquello que es básico para nuestra seguridad alimentaria y sanitaria.

Pero ese reto no puede confundirnos y abocarnos a una reacción proteccionista y en contra de una globalización que ha adolecido de regulación y sensatez.

Rehuyamos tentaciones autárquicas.

Somos una tierra exportadora desde nuestros orígenes. Y necesitamos que esa sensibilidad comercial entre unos pueblos y otros, tanto de bienes como de servicios, no se detenga por miedo y por conservadurismo.

4. → En esta crisis sanitaria hemos tenido la ventaja de contar con un sector primario que ha abastecido a la sociedad de comida, y con una cadena alimentaria que ha respondido correctamente. Eso ha ahorrado numerosos conflictos y ha evitado otra fuente de problemas en este tiempo.

Debemos tomar conciencia de la necesidad de que el futuro agroalimentario es estratégico para la Comunitat Valenciana.

No nos acordemos de Santa Bárbara solo cuando truena.

5. → Hace falta un programa de reactivación potente. Según los expertos, la recuperación no dará un rebote que devuelva a la economía al estadio previo a la crisis.

Por eso necesitamos un ambicioso plan de reactivación económica.

Es tiempo de keynessianismo.

Una estimulación de la economía y el empleo, desde la colaboración público-privada, que persiga la creación de empleo.

Un empleo estable y con salarios dignos.

Porque la precariedad laboral no es ética ni tampoco eficiente.

El impulso público debe concertar a todas las Administraciones más allá de cualquier bandera.

6. → En este sentido, y muy vinculado a lo anterior, otro reto mayúsculo que se resume en una palabra: Europa.

Necesitamos a Europa. Más Europa.

Los titubeos iniciales de la UE se transformaron luego en timoratas ayudas y, a continuación, en una actitud mucho más acorde a la convulsión socioeconómica que comportará esta pandemia.

Pedimos un Plan Marshall desde el inicio de esta crisis. Y no es solo una cuestión de dinero.

Esa solidaridad fraterna fortalecerá la esencia política de la Unión y germinará en una mayor adhesión ciudadana a Europa. Lo contrario la dejaría tocada de muerte.

Porque no es únicamente solidaridad. Es interés común. Es, en consecuencia, la defensa del proyecto europeo.

7. → Seamos sensibles con la generación que se ha visto atropellada entre dos crisis.

Como bien contaba este fin de semana un reportaje del diario Información, hay jóvenes que fueron arrollados con 20 años en la crisis de 2008 y que,

ahora, cuando son treintañeros, vuelven a sufrir otra brutal embestida económica.

La generación mejor preparada de nuestra historia exige, y merece, una cirugía fina.

No puede encadenar precariedad y olvido. Sería una enorme injusticia.

8. → Hay que preservar la salud democrática. Alejemos el peor rostro del fanatismo, siempre al acecho de que se rompa la brújula colectiva, para presentarse como asidero.

Lo ha advertido el profesor Daniel Innerarity en su último libro: "La principal amenaza de la democracia no es la violencia ni la corrupción o la ineficiencia, sino la simplicidad", corrosiva para el sistema democrático.

No creamos en soluciones simples para problemas y situaciones complejas. Responsabilidad y conciencia del momento histórico. Evitemos criticar todo el rato por todo y a todo.

Una actitud constructiva desde la oposición; la escucha permanente y la búsqueda del consenso desde los gobiernos.

Así avanzaremos sin quebrar la convivencia.

9. → No olvidemos las luchas en curso antes de que llegara el virus. Esas vacunas que íbamos administrando para mejorar la sociedad.

→ El feminismo y la lucha por la igualdad real entre mujeres y hombres.

→ La sostenibilidad frente a la emergencia climática.

→ La cohesión territorial que comprenda las miradas de los distintos territorios que conforman la Comunitat Valenciana, sin asimilaciones ni rechazos.

→ El respeto al Otro y a la diversidad multicultural que caracteriza nuestra tierra.

10. → La ciencia.

La he dejado para el final porque ha llegado el momento de concederle una importancia que rara vez tiene en las intervenciones públicas de este tipo.

Todo el mundo aguarda ahora mismo la gran noticia, el gran titular: "Descubren la vacuna contra el coronavirus".

Pero eso no brota de la nada.

Para que un equipo investigador realice ese hallazgo necesita financiación y apoyo.

Ahora vemos que todo un sistema económico tan complejo como el nuestro puede venirse abajo, como un frágil castillo de naipes, por un terrible y simple "efecto mariposa": una persona ingiere un animal infectado en la otra punta del planeta y se desencadena la tormenta perfecta, con un cuarto de millón de muertos en todo el mundo.

Es hora de que la ciencia, la innovación y la investigación reciban la atención necesaria de las administraciones.
Por decencia. Y por inteligencia.

6. FINAL

Señoras y señores:

Esto que he desgranado son 10 lecciones y 10 retos que nos deja la pandemia sanitaria y su correlato socioeconómico.

Hay muchos más. Más lecciones, más retos. Por supuesto, debemos aprenderlas todas y dar respuesta a cada uno de los desafíos.

No elegimos el momento de la Historia que nos toca vivir.

Esa es la enseñanza que subyacía tras la frase de Frederik George Steiner.

Lo que sí podemos escoger es la actitud con la que afrontamos nuestro tiempo y sus circunstancias.

Sin miedo, le dijo el padre a su hijo pequeño.

Así hemos de hacerlo:

Sin miedo que nos paralice.

Con confianza en nosotros.

Y con dos grandes ejes de acción:

- La protección social
- El Impulso para la reactivación económica.

Muchas gracias por su atención a distancia y quedo a disposición de sus preguntas.

Conferencia "Mediterráneo" (4 junio 2020)

Nuevos tiempos, nuevas oportunidades. Vías para la recuperación postcovid-19

[o. Intro]

Buenos días a todos y todas y gracias por su presencia virtual en este encuentro.

Agradezco esta oportunidad para la palabra, la reflexión y el intercambio de ideas al periódico "Mediterráneo" y a la Confederación Empresarial de la Comunitat Valenciana, patrocinadora del encuentro.

Gracias, José Luis, por vuestro trabajo a lo largo de esta pandemia, tan intensa también en garantizar el derecho a la información.

En los momentos más difíciles, una sociedad necesita más que nunca saber qué le está ocurriendo. Y ahí ha estado, una vez más, "Mediterráneo" y sus periodistas.

[1. Actuar]

Miren: Hay un libro en la estantería que a mí nunca me falla en los momentos complicados.

Es el ensayo "Algo va mal", del historiador británico Tony Judt.

El libro, escrito hace una década --justo en medio de la anterior crisis global--, comienza con una frase sobrecogedora.

Dice así: "Hay algo profundamente erróneo en la forma en que vivimos hoy".

La penúltima oración del libro también es digna de recordar. Escribe Judt:

"Si pensamos que algo está mal, debemos actuar en congruencia con ese conocimiento".

Lo que nos pide Tony Judt con esa reflexión, válida para toda época convulsa, es que si algo está mal --y ahora hay muchas cosas que van mal--, no podemos quedarnos en el diagnóstico, sino que tenemos que pasar a la acción.

No podemos hacer del lamento nuestra única reacción.

Convendrán ustedes en que ha llegado el momento de transformar muchas cosas.

En primer lugar, porque no tenemos más remedio.

En segundo lugar, porque es nuestra obligación con las siguientes generaciones.

Y en tercer lugar, porque vienen nuevos tiempos, y estos siempre traen nuevas oportunidades. La obligación de las personas, las empresas, las Administraciones y la sociedad civil es saber identificar bien esas oportunidades y aprovecharlas.

Justo en ese momento estamos ahora.

No es tiempo de miedo ni de bloqueos. No es momento para la política del temor.

Conviene aprender de intelectuales como Alexis de Tocqueville, un liberal tan alejado de posturas ultraconservadoras como revolucionarias, cuando afirmaba:

"No puedo evitar temer que los hombres lleguen a un punto en el que cada teoría les parezca un peligro, cada innovación un laborioso problema, cada avance social un primer paso hacia una revolución, y que se nieguen completamente a moverse".

No. No podemos permitirnos el inmovilismo. Ni tampoco el pesimismo. Debemos asumir que nos jugamos la década, el futuro de nuestros hijos e hijas, el porvenir de nuestros nietos y nietas. El destino inmediato de nuestra tierra. Y ese partido lo hemos de jugar.

[2. Cinco retos y oportunidades]

Intentaré aproximarme, con las limitaciones de tiempo de esta conferencia, a 5 retos y oportunidades para la Comunitat Valenciana, con especial relevancia en Castelló y sus comarcas. Son solo cinco de entre los muchos que aparecen en el horizonte y que podremos ampliar en el coloquio posterior.

→ **Empezaré por el turismo, el más castigado en estos meses.**

El turismo, junto con las exportaciones, fueron las dos palancas que impulsaron a la Comunitat Valenciana para salir de la crisis de 2008. Por ello, frente a tendencias proteccionistas y antiglobalización, no lo olvidemos: va en nuestro ADN, mediterráneo y abierto, vender fuera y recibir visitantes.

Este verano será complicado, lo sabemos. Pero seamos positivos: hace solo un mes éramos muy pocos quienes NO dábamos por perdida la temporada estival y pedíamos el uso seguro de las playas. "Mediterrani viu i segur".

Con un verano donde el turismo nacional será la estrella, la oportunidad está clara: debemos posicionar a la Comunitat Valenciana como destino estrella dentro de España.

Más aún si recordamos que, con 277 kilómetros, tenemos el porcentaje más alto de playas y calas en relación a la costa de todas las autonomías peninsulares.

El Mediterrani viu i segur de Castelló, con sus 16 municipios de playa, tiene ante sí una gran oportunidad: hacer visible los sitios menos conocidos hasta ahora y consolidarlos para el futuro si logramos fidelizar a los visitantes, como ocurrió en su día con Benicàssim, Alcossebre, Peníscola y Oropesa.

Lo mismo ocurre con el turismo de interior. En los próximos meses, cuando los aviones despeguen con menos frecuencia, llegará la hora del turismo interior para poblaciones como Morella, Benassal, Montanejos, Sant Mateu, Jérica, la Tinença, l'Espadà y tantos otros destinos rurales. Hay que aprovecharlo no solo para este 2020 atípico, sino consolidarlo para el futuro.

Es cierto que no solo hay que incentivar campañas de promoción turística. Pero hay que hacerlas.

Comparto con el sector, en especial, una de sus propuestas: impulsar un programa de ayudas directas para potenciar los viajes de los turistas. Como también poner el acento en el turismo social.

El turismo social contribuye a las reservas fuera de la temporada alta, ayuda a desestacionalizar el sector, es una oportunidad que debemos aprovechar reseteando el Imsero y todas sus derivadas territoriales.

Ahora, con la apertura de la movilidad interprovincial muy pronto –si todo evoluciona según lo previsto–, el turismo de Castelló notará un gran alivio. Es hora de aprovechar estas oportunidades: popularizar playas desconocidas, abrir destinos de interior poco frecuentados y ofrecer formas de turismo social.

→ **El 2º reto es la construcción.**

Llegan tiempos de keynesianismo inteligente. Necesitamos estimular la economía desde el sector público. Sin duda, urge una apuesta por las

infraestructuras que incentive el empleo y dinamice la economía. Hacer de palanca para activar nuestras palancas de desarrollo.

El pasado domingo, reclamé en la Conferencia de Presidentes un Plan Estatal de Infraestructuras. Estoy convencido de que el Gobierno atenderá esa petición. Porque la construcción no es sinónimo de urbanismo desaforado o especulación. Por favor: desterremos tópicos de una vez por todas. No caigamos en maniqueísmos ni juguemos con las cosas del comer.

En ese sentido, y con una mirada más social y sostenible, que responda al desafío energético y a la accesibilidad, es el momento de potenciar la construcción de vivienda pública y fomentar las ayudas al alquiler.

- Para que los más jóvenes y las familias más vulnerables tengan derecho a una vivienda.
- Para generar empleo
- Y para que nadie se quede al margen.

En Castelló se necesita un impulso, ahora más que nunca, a infraestructuras como la carretera Nacional 238 (ya licitada y autorizada por Fomento), la ronda de circunvalación de Castelló, y los centros educativos pendientes del Pla Edificant.

El impulso del sector público ahora es central para que los ERTE no se conviertan en ERE.

Esa es mi principal obsesión en lo económico y social para el corto plazo.

Hay que ayudar a las personas para que nadie quede fuera, desvalido, como si no existiera el más mínimo sentido de la solidaridad.

La gente quiere, y necesita, trabajar. Y las Administraciones, en estos tiempos, deben propiciarlo ayudando a fomentar la demanda.

Y en eso paso a un sector clave para la Comunitat Valenciana y, en especial, para Castelló: la cerámica.

(→ 3er reto: la cerámica)

Esta pandemia ha supuesto un golpe duro para el sector azulejero.

En solo un mes ha dejado de facturar 160 millones de euros. Y la demanda ha caído a la mitad. Sin embargo, la reactivación dibuja oportunidades.

Ahora debe emerger, con fuerza, la reforma y rehabilitación de viviendas, un mercado que absorbe hasta el 40 % del valor de los materiales del total de la construcción.

Hay una propuesta de la patronal ASCER que me parece de especial interés: ofrecer deducciones fiscales por reformar y rehabilitar viviendas y crear líneas para subvencionar dichas reformas en entornos sensibles y estratégicos, como son los municipios de interior afectados por la despoblación en toda España.

Me comprometo a trasladar esta propuesta a la Conferencia de Presidentes Autonómicos del próximo domingo. Porque puede ser un eje importante dentro de los fondos europeos de recuperación para combinar tres prioridades: impulso al empleo, revitalización rural y sostenibilidad.

También plantearé una petición de los fabricantes de maquinaria para la industria cerámica: habilitar puentes comerciales y pasaportes sanitarios que faciliten la visita de comerciales y personal mecánico a las empresas extranjeras con maquinaria de Castelló, sin tener que pasar una cuarentena que dificulte el proceso.

Hay otros campos, fusionando la innovación y la sostenibilidad, que deben avanzar para conseguir un sector cerámico:

- Más descarbonizado (como los proyectos Transitec y Ceinmat).
- Que consiga generar oxígeno a bajo coste
- y Que reutilice el agua de las depuradoras.

En los tres ámbitos hay proyectos en marcha, financiados por la Agència Valenciana de la Innovació. Ahora toca profundizar en esa línea y saber elegir bien el camino.

Porque igual que el turismo, necesitamos un sector cerámico exportador y adaptado al futuro por el bien de toda la Comunitat Valenciana.

→ **El 4º reto es la agricultura**

En estos dos meses de confinamiento y cierre de fronteras hemos podido comprobar la importancia de la agricultura local. De no fiarlo todo a las importaciones. Y si alguien tenía alguna duda, la lección ha sido rotunda: tenemos que cuidar, ayudar e impulsar al sector agrario valenciano.

Ha habido un aspecto positivo: tras tantos años de injusticias, los cítricos han cerrado una gran campaña por el incremento de la demanda y por el ascenso de los precios debido al elevado consumo interior.

La otra cara de la moneda, muy preocupante para las tierras de Castelló, ha sido la ganadería.

El descenso en la demanda a causa del cierre de restaurantes y hoteles ha ocasionado pérdidas millonarias a los ganaderos.

También la suspensión de festejos de bous al carrer ha acarreado un impacto negativo para los ganaderos de reses bravas, que merecen ser compensados.

Hagámonos una pregunta:

¿Qué nos hubiera pasado si, del mismo modo que se deslocalizó gran parte de nuestra industria o de los productos sanitarios, hubiéramos estado huérfanos de agricultura y ganadería este tiempo con fronteras cerradas?

¿Quién nos hubiera alimentado?

¿Qué implicaciones sociales hubiera tenido?

Esa reflexión nos deja una lección que debe transformarse en oportunidad: necesitamos revertir el abandono de la agricultura y fomentar la modernización de nuestro sector primario. Nos va la vida en ello. La sociedad lo ha entendido. Las Administraciones, también. La agricultura, con la ayuda pública, debe aprovechar la constatación de que es un sector esencial.

→ **El 5º reto es la despoblación**

¿Toca hablar de despoblación cuando toda la sociedad ha sido golpeada por una pandemia global?

La respuesta es sí.

Primero, porque el coronavirus no puede dejar en hibernación los retos colectivos como sociedad que teníamos hace apenas tres meses:

- Queda machismo y violencia contra las mujeres.
- Hay desigualdad y pobreza infantil.
- Existe precariedad entre los jóvenes y soledad en muchos mayores.
- Sufrimos una emergencia climática.

Queda mucho por mejorar. Y uno de los desequilibrios injustos, que repercute en los derechos fundamentales de las personas, es la despoblación, como asumió la Generalitat al crear en Castelló la Dirección General de la Agenda Valenciana Antidespoblament.

Una Dirección General que, por cierto, ha contactado al menos dos veces con todos los alcaldes y alcaldesas de los 155 municipios AVANT durante esta pandemia, por pequeños que fueran, para apoyarles en sus necesidades. ¿Cuándo había ocurrido eso en el pasado? Nunca.

Pues bien: Una de las herencias que nos dejará esta pandemia, sin duda, es el avance del teletrabajo. Este nuevo paradigma laboral constituye una oportunidad para los municipios de interior, alejados de las grandes capitales.

Es la hora de que, de forma realista, valoricen su calidad de vida para evitar migraciones forzadas y poder atraer a antiguos vecinos que tuvieron que marchar o a nuevos pobladores.

Para ello, combatiremos con fuerza la brecha digital para extender la digitalización. Las nuevas autopistas del siglo XXI llegarán con garantías y calidad a todos los rincones de la Comunitat Valenciana en esta legislatura.

También este verano representa una oportunidad para los municipios más afectados por la despoblación. Pueden atraer visitantes que los conozcan y vean en ellos un buen sitio para tener una segunda residencia o resetear allí su vida.

Ahora estamos en disposición de fomentar el despliegue de una red de servicios para autocaravanas en zonas despobladas. Esta iniciativa ayudará al comercio local y al desarrollo turístico. Se llamarán "Punts nets AVANT" y cuentan con el apoyo del Foro de Municipios de Interior.

Insisto: la despoblación no puede caer en el olvido mediático ni político. Castell de Cabres, Villosres, Fuente la Reina, Sacañet...

Sabemos que no podemos dejar morir a ninguno de ellos porque sus vecinos merecen el mismo respeto y la misma atención que cualquier otro habitante de la Comunitat Valenciana.

[3. Alianza Territorial]

Señoras y señores:

Estos son algunas reflexiones sobre las oportunidades que nos brinda el futuro inmediato en sectores clave para Castelló y para toda la Comunitat Valenciana.

Después de dos meses y medio de lucha infatigable y gran esfuerzo colectivo, estamos superando la pandemia en términos sanitarios. Sin relajarnos, sin confiarnos, con toda la prudencia.

Ahora llega el tiempo de la política. De la política con mayúsculas, si me lo permiten.

No del partidismo ni del electoralismo. No del griterío y de la crispación, que tanto vemos por televisión. Nada de eso. Hemos sufrido demasiado para caer en ese error.

Esa política de la crispación ni salva vidas ni salva empleos. Ni mejora el bienestar de las familias ni ayuda a trabajadores, empresas o autónomos.

Necesitamos la política de la concertación, no de la confrontación.

Y el acuerdo no solo hay que predicarlo; hay que practicarlo.

Es como el ejercicio físico: todos sabemos que es bueno, pero no basta con decirlo. Hay que ponerse a ello.

Hablar, hablar y hablar. Para sumar, acordar y transformar.

Porque en este tiempo crucial para la historia de la Comunitat Valenciana, no buscamos una foto para la ocasión. Buscamos un acuerdo para una generación. No pensamos en términos de legislatura, sino de una década.

Por eso, la Generalitat ha puesto en pie, esta misma semana, el tercer pilar de "Alcem-nos", el nombre del gran acuerdo valenciano para la recuperación, que remite a una estrofa de nuestro himno: "Valencians, en peu alcem-nos". En concreto, el pilar de la Alianza Territorial.

Esta crisis la hemos de superar juntos.

Si queremos un proyecto de recuperación sólido y con raíces hondas, no sirven los unilateralismos ni el centralismo reduccionista. Porque no sería justo ni eficiente.

Es fundamental contar con una mirada lo más plural posible.

- En lo político, con todos los grupos parlamentarios.
- En lo social, con patronal y sindicatos.
- y también en lo territorial.

Y ahí, la enorme pluralidad de Castelló tiene mucho que aportar.

De hecho, será el territorio más diverso que esté presente en las cumbres de esta Alianza Territorial:

- Con una gran ciudad: Castelló.
- Con la diputación provincial.
- Con las comarcas englobadas en la federación de mancomunidades.
- Con los municipios representados en la Federación Valenciana de Municipios y Provincias.
- Y con los territorios afectados por la despoblación, cuya voz será el alcalde de Montanejos desde el Foro de Municipios de Interior.

[4. Final]

Amigas y amigos, termino ya:

Recordemos la frase de Tony Judt:

"Si pensamos que algo está mal, debemos actuar en congruencia con ese conocimiento".

La tarea, sin duda, nos convoca a todos.

El ateniense Pericles, uno de los mayores estrategas de la Antigüedad, acuñó el concepto de "idiota" para referirse a aquel que solo se preocupaba por los asuntos propios y no por los comunes a la sociedad. Eso quiere decir en griego clásico el término "idiota".

Paradojas de la vida, Pericles murió por una peste hace 3.500 años. Sin embargo, su legado está más vivo que nunca, y no se lo puede llevar otra pandemia.

Nadie, ocupe el papel que ocupe en la sociedad, puede desentenderse de los asuntos públicos. Que se lo digan a los médicos y a las enfermeras; a los transportistas y repartidores; a los reponedores y a las cajeras; a los cuidadores y a los agricultores; al personal de la limpieza y al que recoge los residuos.

Ninguno de ellos se ha desentendido de la sociedad en sus momentos más difíciles.

Ninguno de ellos ha dimitido de esa responsabilidad concéntrica que atañe a cada individuo, a cada familia, a cada administración, a cada agente económico y social.

Ese espejo nos compromete al resto.

Su ejemplo, admirable, nos obliga a trabajar duro y sin otra aspiración mayor que la de contribuir al bienestar colectivo.

Así pues:

- Actuemos, sin parálisis de ningún tipo,
- Aprovechemos las oportunidades de este nuevo tiempo,
- y Abramos nuevas vías para la recuperación de la Comunitat Valenciana.

Muchas gracias.

[Carta para el presidente del Comité Europeo de las Regiones]

Estimado presidente del Comité Europeo de las Regiones, señor Apostolos Tzitzikostas:

No ser indiferente.

Esas tres palabras resumen nuestra manera de estar en el mundo. Una manera de formar parte de una comunidad y querer mirar más allá de cada uno.

No ser indiferente a la muerte de nuestros mayores, al sufrimiento de los enfermos, al dolor de los familiares, al riesgo que asumen los profesionales de la sanidad, al esfuerzo de las personas que mantienen activos los servicios básicos en estos tiempos convulsos. No ser indiferente a las dificultades de los trabajadores de repente despedidos, a las pérdidas que afrontan tantos trabajadores autónomos, profesionales y empresas. No ser indiferente a la incertidumbre para el futuro de tantas personas.

No ser indiferente es lo que nos hace diferentes.

Y esas tres palabras resumen la esencia del proyecto europeo.

Ante la gravedad de la emergencia sanitaria, social y económica que reviste la actual crisis originada por la pandemia de la Covid-19, quiero mostrarle, en primer lugar, mi agradecimiento por su comprometida declaración oficial del pasado 20 de marzo. Comparto con usted que las regiones europeas necesitan ayuda urgentemente. “No solo para proteger vidas, sino también para la reconstrucción posterior”. Suscribo su frase y aplaudo su postura firme y decidida.

Ahora más que nunca es necesario reivindicar la responsabilidad que las 329 regiones y entes locales que conformamos el Comité Europeo de las Regiones tenemos sobre el bienestar de los ciudadanos europeos. Estamos en la primera línea de esta emergencia sanitaria, y lo estaremos también en la posterior etapa de reconstrucción socioeconómica.

Por ello, quiero trasladarle, en nombre de la Comunitat Valenciana a la que represento y de los cinco millones de habitantes que la integramos, la necesidad de que todas las regiones europeas presionemos conjuntamente para que la Unión Europea se implique a fondo en esta crisis sanitaria, económica y social con un ambicioso y extraordinario plan de estímulo europeo capaz de reflotar a los perdedores que originará esta crisis.

Resumiendo: necesitamos un Plan Marshall europeo. Un Plan Marshall que permita afrontar, con la solidaridad y la solvencia requeridas, la mayor emergencia que vive el continente desde la Segunda Guerra Mundial.

El secretario de Estado estadounidense George Marshall pronunció, el 5 de junio de 1947, el discurso que sentaba las bases del llamado Plan Marshall. En él hacía un llamamiento a los europeos para que llegaran a un entendimiento de cara a la reconstrucción europea. Su objetivo era “restaurar la confianza de la gente de Europa en el futuro económico de sus propios países y de Europa en general” mediante “una cura, en lugar de un mero paliativo”. Aquel discurso acabó con una reflexión perfectamente válida para hoy: “Todo el mundo del futuro depende de un juicio correcto. Depende, en gran medida, de que nos demos cuenta de cuáles son los elementos cruciales: ¿Cuáles son las reacciones del pueblo? ¿Cuáles son las justificaciones de esas reacciones? ¿Cuáles son los sufrimientos? ¿Qué se necesita? ¿Qué se puede hacer mejor? ¿Qué hay que hacer?”.

Tengo la convicción de que esas preguntas, formuladas en 1947, son acertadas para el momento presente.

Necesitaremos una cura, no paliativos. Y necesitaremos que la Unión Europea demuestre unidad de acción. Que trabaje unida, que movilice todos los recursos e instrumentos necesarios para garantizar la cohesión social y la cohesión territorial. Usted como ciudadano griego, y yo como ciudadano español, sabemos que ni el austericidio que siguió a la crisis de 2008, ni una posición timorata y falta de decisión, serían respuestas válidas en esta ocasión.

Es urgente que nuestros pueblos vean a una Europa vinculada de verdad al sentir de las personas. A sus sufrimientos, a sus necesidades. Ha llegado la hora de que la Unión Europea responda a una pregunta de cariz existencial: ¿Somos un club de 27 mercados o una gran familia de 446 millones de personas que atraviesa su peor momento en 75 años? De su respuesta dependerá el futuro de la Unión. Y la suerte de millones de europeos.

Ante ello, solo cabe una postura válida: No ser indiferentes.

Esas tres palabras habrían de bastar para que Europa ponga en marcha un Plan Marshall comunitario para la reconstrucción de todas las regiones afectadas. Un plan que garantice la estabilidad y la prosperidad de sus ciudadanos.

Por ello, invito a que todas las regiones europeas que conformamos la Unión demostremos, y explicitemos ante las instituciones que conforman la Unión Europea –especialmente ante el Consejo, el Parlamento, la Comisión, el Comité Económico y Social, el Banco Central y el Banco de Inversiones–, nuestro decidido europeísmo y nos mostremos partidarios de un Plan Marshall europeo

que ayude a reflotar las economías europeas más dañadas por las consecuencias de la Covid-19 y, de este modo, garanticemos la pervivencia misma de la Unión Europea.

Reiterándole de nuevo mi agradecimiento por su posicionamiento y con la confianza de que saldremos adelante, como nos enseña la Historia de nuestro Viejo Continente, me despido afectuosamente de usted, querido Apostolos.

Un abrazo.

Ximo Puig
President de la Generalitat Valenciana
(Comunitat Valenciana, Spain)

[Carta a cada una de las 329 regiones europeas]

Querido presidente:

Me pongo en contacto con usted porque la Unión Europea afronta horas decisivas para su historia y considero que, desde las regiones que conformamos Europa, no podemos permanecer impasibles ante la gravedad de la emergencia sanitaria, social y económica que está comportando la pandemia de la Covid-19 en la mayoría de regiones europeas, ya sea en Madrid o en Lombardía, en Île-de-France o en Renania del Norte-Westfalia, en Bruselas o en la Región Norte de Portugal.

En nombre de la Comunitat Valenciana a la que represento, y en el de los cinco millones de habitantes de esta región española, quiero reivindicar la responsabilidad sobre el bienestar de los ciudadanos que tenemos las 329 regiones y entes locales que integramos el Comité Europeo de las Regiones. Las regiones estamos ahora en la primera línea de esta emergencia sanitaria y lo estaremos también en la posterior etapa de reconstrucción socioeconómica.

Por ello, quiero trasladarle la necesidad de que todas las regiones presionemos, conjuntamente, para que la Unión Europea intervenga con un ambicioso y extraordinario plan de estímulo capaz de reflotar a los perdedores que originará esta crisis.

Necesitamos un Plan Marshall europeo. Un Plan Marshall que movilice todos los recursos e instrumentos necesarios para garantizar la cohesión social y la cohesión territorial en nuestras regiones. Un plan que permita afrontar, con la solidaridad y la solvencia requeridas, la mayor emergencia que vive nuestro continente desde la Segunda Guerra Mundial. Un plan que garantice la estabilidad y la prosperidad de sus ciudadanos para evitar que nadie se quede atrás después de este inmenso golpe.

Es urgente que nuestros pueblos sientan el aliento y la respuesta ágil de una Europa unida, fuerte y sensible al sufrimiento y a las necesidades de sus habitantes.

Ha llegado la hora de que la Unión Europea responda a una pregunta: ¿Somos un club de 27 mercados o una gran familia de 446 millones de personas que atraviesa su peor momento en 75 años? De su respuesta dependerá el futuro de la Unión y, también, la suerte de millones de europeos que en estas semanas están conviviendo con la muerte, la enfermedad, el dolor y unas sombrías perspectivas de futuro.

Ante todo ello solo hay una postura fiel a las esencias europeas: No ser indiferentes.

Esas tres palabras habrían de bastar para que Europa active un Plan Marshall comunitario para la reconstrucción de todas las regiones afectadas por el impacto de la Covid-19.

Por ello, le invito a que la región que usted preside, así como todas las regiones europeas que conformamos la Unión, explicitemos ante el Comité Europeo de las Regiones nuestro decidido europeísmo y solicitemos el impulso de un Plan Marshall europeo que ayude a reflotar las economías europeas más dañadas por las consecuencias de la Covid-19. De este modo garantizaremos la pervivencia misma de la Unión Europea en la forma en que ahora la conocemos.

Ni la Historia ni los pueblos europeos que más están sufriendo esta situación nos perdonarían que hiciéramos algo distinto. En menos de dos meses han fallecido por coronavirus en la Unión Europea más de 20.000 personas: son más del doble que las 9.387 cruces blancas de madera erigidas en el Cementerio Estadounidense de Normandía, situado frente a la playa francesa de Omaha que acogió el desembarco más famoso de la Segunda Guerra Mundial. Por desgracia, la pandemia todavía no ha remitido.

Seamos conscientes de la magnitud de esta tragedia, estemos a la altura del momento y no fallemos ni a nuestra propia conciencia ni a la conciencia colectiva europea.

Antes de despedirme, permítame manifestarle mi gratitud por su atención y déjeme compartir con usted mi esperanza de que su región se sume a la petición de un Plan Marshall europeo frente a la Covid-19. Estoy convencido de que, como nos enseña la larga Historia de nuestro Viejo Continente, saldremos adelante de esta dura situación.

Un saludo afectuoso.

Ximo Puig
President de la Generalitat Valenciana
(Comunitat Valenciana, Spain)

